

ZAMLARLA, VERGİLERLE, DEVELÜASYONLA HALKIN BELİNİ BÜKENLERİN

DÜZENİ YIKILACAKTIR!

Amerikancı faşist Demirel hükümeti yeni ekonomik tedbirlerini açıkladı. Tedbir paketinden yoksul halk için yine zam, yine yoksulluk; bir avuç şişgöbekli yurguncu için yine daha fazla vurgun imkânı çıktı.

Demirel hükümetinin aldığı ilk ekonomik tedbir, Türk parasının değerini % 40 civarında düşürmek (devalüe etmek) oldu. Devalüasyonun hemen ardından ardı arkası kesilmeyen zamlar başladı. Bir kilo şeker 40 Lira oldu. Bir kg et 350 Lira oldu. Tekel maddelerine % 100 zam geldi. Demiryollarına, Denizyollarına, Kera taşımacılığına % 100 ü aşan zamlar geldi. Benzine,

mazota, gazı zam geldi. PTT hizmetlerine zam geldi. Alimünyuma, bakıra, PET-KİM ürünlerine zam geldi. İlgili Bakanlıklar tarafından tespit edilen bir dizi malın fiyatı serbest bırakıldı. Yağ fiyatları serbest bırakıldı. Margarin fiyatları 100 Liraya, ayçiçeği yağının fiyatı 150 Liraya fırladı. Televizyon, buzdolabı, fırın gibi dayanıklı malların fiyatlarına % 50 civarında zam geldi. Sümerbank mamülleri ne % 100 zam geldi. Kağıda ve kartona % 90 ile %400 arası değişen zam yapıldı. Faşist hükümetin yaptığı zamlar, serbest piyasada yapılan zamlarla birleşerek akıl almaz boyutlara ulaştı. Her yanda yoksul halk zamlara karşı direnişe geçti. Emekçi halkın tüm kesimleri; işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, küçük esnaflar çeşitli direniş eylemleri yürüttüler. İstanbul'da dar gelirli memurlar taşımacılıkta fiyat artışlarını protesto etmek için, şehir halk vapurlarına bilet almadan binme eylemleri yaptılar. Küçük esnaflar, faşist devletin ve tüm halk düşmanlarının

Devamı 2. sayfa

ZAMLAR

Ekmek (%50), et (%50), şeker (%75), kuru soğan (%300), sebzeler (%100), tuz (%650), peynir (%50), patates (%100), pirinç (%50), margarin (%140), likit yağlar (%175), zeytinyağı (%300), sigara (%87), Sümerbank ürünleri (%75), benzin (%45), odun (%120), tüpgaz (%60), Demiryolları (%100 - 300), Denizyolları (%100 - 400), elektrik (%230), gübre (%300 - 500), kağıt (%30 - 300), demir - çelik (%60 - 80)

GENEL GREV ÇAĞRISI ÜZERİNE

DİSK Ören'de yaptığı son toplantısında faşist Demirel hükümetinin son baskılarını protesto etmek için "Genel Grev" kararı aldı. Bu Genel Grev kararına hakim sınıfların bütün sözcüleri karşı çıktılar. Bunun kanunsuz olduğunu vs. ilan ettiler. Sendikal alanda örgütlü işçilerin önemli bir bölümünü içinde bulunduran TÜRK-İŞ de Genel Greve karşı çıktı. Karşı devrimci Aydınlik, "Genel Grevin anarşi körüklemek" vs. olduğunu ilan etti.

Bu "Genel Grev" çağrısı DİSK'ten önce, Rus sosyal emperyalizminin usaklığını yapan T.K.P tarafından alındı. T.K.P, Demirel hükümeti başa geldikten sonra, düzeni değil, ama bu hükümetin yıkılmasını hedef alan bir siyaset izlemeye başladı. İşçi sınıfının kendiliğinden gelen direnişini kendi menfaatleri doğrultusunda kullanabilmek için 'sol'cu pozlar takındı. Genel Grev çağrısı yaptı. T.K.P'nin çağrısı üzerine bir dizi T.K.P güdümündeki teşkilat bunun propagandasına yapmaya başladı. Faşist Demirel hükümetinin son "ekonomik tedbirleri" açıklaması üzerine işçi sınıfı içindeki kendiliğinden mücadele de yükselmeye başlayınca, DİSK Genel Grev kararı aldı. DİSK'in Genel Grev kararı üzerine bir dizi revizyonizmin etkisindeki teşkilat da bu grevi destekler bir tavır aldı. Son dönemde bir Genel Grev propagandası etrafı sardı.

Şurası açıktır ki, işçi sınıfının hakim sınıflara karşı direniş hakkıdır. İşçi sınıfı hakim sınıfların saldırılarına karşı direnmelidir. Tüm ilerici, devrimci kişi ve teşkilatlar işçi sınıfının mücadelesini desteklemelidir. Ancak bu yapılırken, bugün Türkiye'de işçi sınıfının sendikal örgütlerinin bölümüş olduğu, işçi sınıfının devrimci önderlik altında birleşmiş olmadığı da bilinmeli, hakim sınıfların çeşitli kanatlarının, işçi sınıfı

Devamı 10. sayfa

Hakim sınıflar kanlı bastırma planları hazırlıyorlar

HAZIRLIKLI OLALIM

Ülkemizde sınıf mücadelesi gün geçtikçe yoğunlaşıyor. Bir yanda komprador patronlar, toprak ağaları, tefeciler, vurguncular, diğer yanda işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, küçük esnaf, çeşitli milliyetlerden tüm emekçi halkımız arasındaki mücadele gün geçtikçe daha büyük boyutlara ulaşıyor. Keskinleşiyor.

Bugün ülkemizde hakim sınıflar artık var olan kanunları çerçevesinde sınıf mücadelesini bastırmama durumunda. Halk yığınları ise, baskı ve sömürüye karşı nefretini her geçen gün daha kararlı bir biçimde yükselen kitle eylemlerinde gösteriyor.

Bu durumda hakim sınıflar, faşist düzenlerine karşı yönelen direniş, mücadeleyi bastırmak için yeni tedbirler alıyor. Halka karşı daha yoğun, daha kanlı saldırılara hazırlanıyor.

Son dönemde, hakim sınıflar ordu kumandanlarının ağzından açık tehditler savurmaya başladılar. "Kan dökmek isterse 1 ayda anarşinin kökünü kazıyacakları" vs. lafları etmeye başladılar. "Anarşiye karşı tedbirler paketi" adı verilen, halkın zorlu mücadeleler sonucu elde ettiği bir dizi sınırlı demokratik hakların resmen rafa kaldırılması demek olan, kanun değişiklikleri meclisten geçti. Doğuda askeri tatbikatlar sıklaştırıldı.

Batıda, İzmir'de Tarih işçilerinin yiğit direniş, büyük bir askeri operasyonla, kan ve ateşle bastırıldı. İki haftayı aşkın süre direnen işçiler üzerine, faşist ordu helikopteri ile, tankı ile, en modern silahları ile saldırdı.

Tarih işçileri ile dayanışma içinde olan Çimentepe ve Gültepe gecekondu halkına hakim sınıfların faşist ordusu, jandarması, polisi alçakça saldırdı.

Devamı 2. sayfa

FAŞİZME, SOSYAL FAŞİZME.

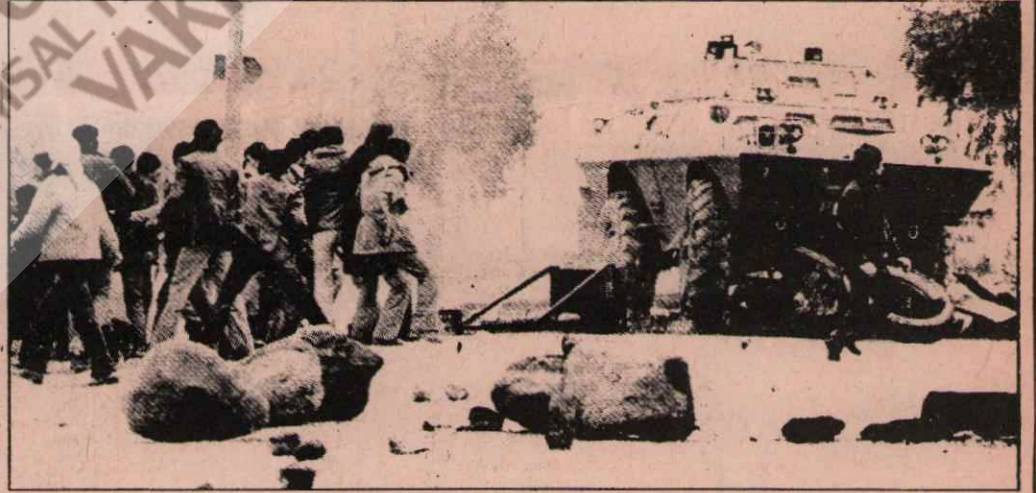
EMPERYALİZME, SOSYAL EMPERYALİZME KARŞI

BÜYÜK YÜRÜYÜŞ YAPILDI

Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan işgali, İran'da Şah'laşan Humeyni, Komrador patron-ağa devletinin yeni baskı yasaları ve Batı Alman emperyalistlerinin saldırılarına karşı 23 Şubat 1980'de Köln Ebert Platz'ı dolduran binlerce dev-

Devamı 11. sayfa

EMPERYALİST GÜÇLER

"TÜRKİYE'Yİ KURTARMA HAREKATINA" BAŞLADI

1979 yılının ocak ayında dört büyük batılı emperyalist gücün temsilcileri Guadelup'da bir araya geldiler (Carter-Schmitt-Destaing ve Callaghan), ve görüşmelerinde İran'daki gelişmeleri, Orta-Doğu'daki durumu gözden geçirdiler, Türkiye karşısında ortak siyaset belirlediler. Buna göre, Türkiye içinde bulunduğu ekonomik krizden kısa süreli "kredi yardımları" ile çıkarılmaya çalışılacak, uzun süreli bir "kredi programı" ile de "istikrar" sağlanmaya çalışılacak. Türkiye her şart altında batılı emperyalist güçlerin nüfuz alanı içinde tutulacaktı. Bu toplantıda batılı emperya-

Devamı 2. sayfa

SIKIYÖNETİM; DARBE TEHDİTLERİ; GÜVENLİK MAHKEMELERİ; OLAĞANÜSTÜ HALLER YASASI VE 12 MARTLAR

YÜKSELEN DEVRİM MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

DÜZENİ YIKILACAKTIR/ Baştarafı 1.sayfada

saldırılarına, bir çok tehdit, baskı ve demogojiye rağmen günlerce kepenk indirme eylemleri yürüttüler. İşçiler bir çok fabrikada uyarı direnişleri, grevleri yaptılar. Bir çok yerde devrimcilerle birleşen halk yığınları; polise, sıkıyönetime, jandarmaya rağmen gösteriler yaptılar. Saldıran hakim sınıf güçleri ile silahlı çatışmaya giriştiler.

Hakim sınıfların, hayatı çekilmez hale getiren, enflasyon -devalüasyon-zam zinciri-ne karşı halkın haklı direnişi büyük boyutlara ulaştı. Hakim sınıflar bu direnişi kırmak için ellerindeki bütün imkanları kullanarak saldırdılar, saldırıyorlar. Faşist Demirel, devalüasyon ve diğer 'ekonomik tedbirleri' açıkladığı basın toplantısında, alınan tedbirlere gerekçe olarak şunları getiriyordu:

"1979 sonu Türkiye'sinin ekonomik durumu şudur:

Enflasyon iki rakamlı olmaktan çıkmış, üç rakamlı olmak istidadına girmiştir. Yani, 1980 Türkiye'si yüzde 100'ün üzerinde bir enflasyon tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bu bir faciadır. Döviz gelirleri düşmüştür. Fabrikaların büyük bir kısmı kapalıdır. Üretim düşmüştür. Türkiye, dışarıdan ihtiyacı olan malları alamayacak bir durumdur. 1979 yılında ihtiyacı bulunan 15 milyon ton petrolün ancak 10 milyon tonunu alabildiği için, ülke aylardır petrol krizi içine girmiştir. Bunun yarattığı sıkıntılar bir ızdırıp haline gelmiştir. Türkiye yokluklar ülkesi olmuştur. Karaborsa alıp yürümüştür. Devletin ürettiği malların hemen tümü karaborsaya düşmüştür. Yatırımlar durmuştur. İşsizlik artmıştır. Ekonomik hayatımızın büyük mali müesseseleri hemen hemen fonksiyonunu yitirmiştir. Paraya olan güven duygusu kaybolmuştur. Ayakta durabilecek tek bir iktisadi devlet teşekkülü mevcut değildir. Devlet aldığı malların karşılığını veremez hale düşmüştür. Zaruri masraflarını ve maaşlarını ödemekte büyük sıkıntıya düşer olmuştur. Velhasıl, ekonomi felç olmuştur... Enflasyon artışı 1979'un son aylarındaki temposuyla devam etse bile, 1980 yılında muhakkak yüzde 120'yi aşacaktır. Enflasyon artışı, ücretle çalışan büyük grubu dayanılmaz sıkıntılara sokacaktır. Karaborsa, kaçakçılık genişleyecek, haksız kazanç sağlayanlar artacaktır. Gelir dağılımı fevkalade bozulacaktır. Yatırımlar iyice azalacak, işsizlik dayanılmaz boyutlara varacaktır. Orta gelir grubu ortadan kalkacaktır. Bu süratle, hızla gelişen ekonomik anarşi, yurt içindeki anarşi ve terörü sür'atle arttıracaktır..."

Komprador patronların ve toprak ağalarının bir temsilcisinin ağzından çizilen bu tablo gerçeğe yakındır. Gerçekten de bugün, emperyalizme bağımlı Türkiye ekonomisi, komprador patronların ve toprak ağalarının, tefecilerin ve vurguncuların ekonomisi "felç olmuştur". İşlemez haldedir. Hakim sınıflar tam bir ekonomik bataklık içinde. Emperyalizmin uşağı hakim sınıflar bu bataktan çıkmanın yolu olarak, kendi ekonomik buhranlarının yükünü halkın sırtına yıkmayı, kârlarına kâr katmak için yoksul halkı daha fazla sömürmeyi görüyorlar. Türkiye'nin zenginliklerini emperyalistlere daha fazla peşkeş çekmeyi 'çare' olarak göstermeye çalışıyorlar. Alınan tüm ekonomik tedbirler, Türkiye'ye hakim olan batı emperyalist devlet ve tekellerin istekleri doğrultusundaki tedbirlerdir. Hakim sınıfların bataktan çıkış yolu olarak görüp, gösterdikleri yol, yoksul halk için daha fazla yoksulluk, daha fazla sömürmek, daha fazla baskı demektir.

Hakim sınıflar bütün bunları bizlere 'fedakarlık' yapmamız gerektiği şeklinde yutturmaya çalışıyorlar. Bu 'tedbirler' alınmazsa durumun daha da kötüleşeceğini söylüyorlar. Onlar "durum daha da kötüleşir" propagandası ile bu zamlara karşı çıkmamızı talep ediyorlar. Yoksul, ezilen halk için "durumun daha da kötüleşmesi"; kötülerin içinden, daha az kötü olanı tercih etme diye bir sorun yoktur. Hakim sınıflar bize adeta "kırk satır mı? kırk katır mı?" istersiniz diye soruyorlar. Biz onların kırk satırını da, kırk katırını da istemiyoruz.

Zamlar-enflasyon-devalüasyon'un sorumlusu ve suçlusu komprador patronların ve toprak ağalarının düzenidir. Emperyalizme bağımlı onun hizmetinde, onun ihtiyaçlarına göre düzenlenen yapı ayakta durdukça, enflasyon-devalüasyon-zam zinciri devam edip gidecektir. Bugün alınması zorunlu olan 'tedbirler', altı ay sonra karşımıza yine aynı gerekçelerle dikilecektir. Bu düzen sürdükçe, kompradorların, ağaların, vurguncuların göbekleri şiştikçe şişecek, yoksul halk ise her gün daha fazla yoksulluğa gömülecektir.

Zamlara, devalüasyona, enflasyona dur demenin tek yolu, emperyalizme bağımlı bu düzeni işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimini ile yıkmaktır. Görev, bu mücadele için örgütlenmek, mücadeleyi desteklemek, bu mücadeleye katılmaktır.

B.KORKMAZ

HAZIRLIKLI OLALIM/ Baştarafı 1.sayfada

Halk yığınları yığıtçe direndiler. Çatışmalar yer yer silahlı çatışmalara

dönüştü. Hakim sınıflar İzmir'deki "Tariş'in boşaltılması" Çimentepe ve Gültepe'nin kuşatılması operasyonlarını büyük zaferler olarak kutladılar. İstanbul'da ve diğer büyük şehirlerde son zamlara karşı küçük esnafın giriştiği kepenk indirme şeklindeki direnişi de, hakim sınıfların tüm tehdit ve baskılarına rağmen büyük boyutlara ulaştı, ve günlerce sürdü. Hakim sınıfların faşist ordusu, polisi, jandarması bu direnişlere de alçakça saldırdı. Yüzlerce emekçi yaralandı, onlarcası çatışmalarda öldü. Binlercesi zindanlara atıldı. Hakim sınıflar bunları da büyük zaferler olarak kutladı. Hakim sınıfların propagandası açıkça şunu göstermektedir: Hakim sınıflar bütün bu saldırıları bir

İşçi sınıfımızın Yiğit Tariş direnişi, bir kere daha gösterdi ki; uzun süreli mücadele hazırlık gereklidir. Kısa süre de başarı üzerine kurulan "planlar" bizi yenilgiye götürür

EMPERYALİST GÜÇLER../Baştarafı 1.sayfada

listler adına Türkiye sorununu çözme görevi Batı Alman emperyalistlerine verilmişti. Bu emperyalist güçler arasında her ne kadar Türkiye'deki sömürden daha fazla pay alma konusunda dalaşma varsa da, Türkiye'nin batılı blok içinde tutulması konusunda fikir birliği bunları birlikte hareket etmeye götürüyordu.

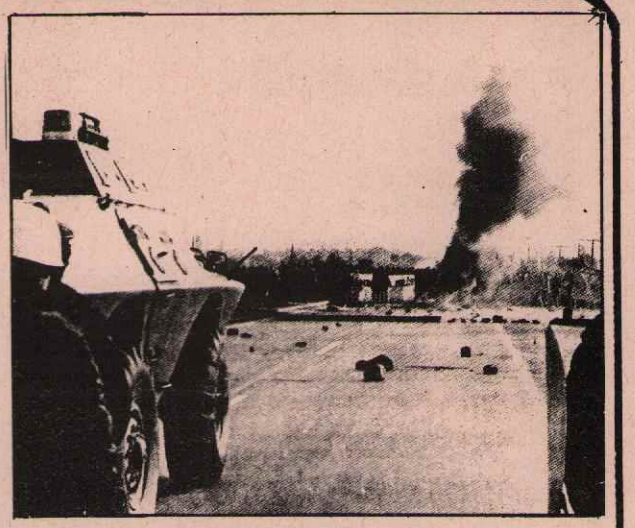
1980'in başından itibaren Batı Alman emperyalistleri "bu görev"lerine dört elle sarıldılar. Batı Alman maliye bakanı Matthöfer'in hazırladığı bir kaç yıllık 'yardım' programı, Şubat ayı içinde kabinde onaylandı. Muhalefette bulunan Hristiyan Demokrat Partisi (CDU) bu konuda (yani Türkiye'nin batılı blok içinde tutulması, Orta-Doğu'da batılı emperyalistlerin bir kalesi olarak varlığını sürdürmesi konusunda) hükümetle hemfikir olduğunu açıkladı.

Matthöfer'in "yardım" programında şunlar var:

- Kırıkkale silah fabrikasının modernleştirilmesi ve genişletilmesi.
- Elmadag'ında tanksavar roketlerinin üretiminin artırılması
- Arifiye'de bir tank ve yedek parça fabrikasının kurulması
- Gölcük ve Taşkızak tersanelerinin genişletilmesi ve modernleştirilmesi
- Eskişehir uçak fabrikasının genişletilmesi

Bunun dışında askeri harcamalar için verilecek kredi 130 milyon marktan 500 milyon marka çıkarılacak.

Faşist Türk ordusu Almanya'nın Leopard tankları ile donatılacak. Batı Alman Başbakanı Schmidt, Şubat ayı içinde verdiği bir demeçte, Türkiye'den "Orta-Doğu'daki en önemli müttefikimiz" (yani uşağımız demek istiyor) şeklinde söz ediyor. Bütün bunlar, batılı emperyalistlerin Türkiye'deki uşakları olan hakim sınıfları bütün güçleri ile ayakta tutmaya çalışacaklarını, Türkiye'de sınıf mücadelesinin ezil-

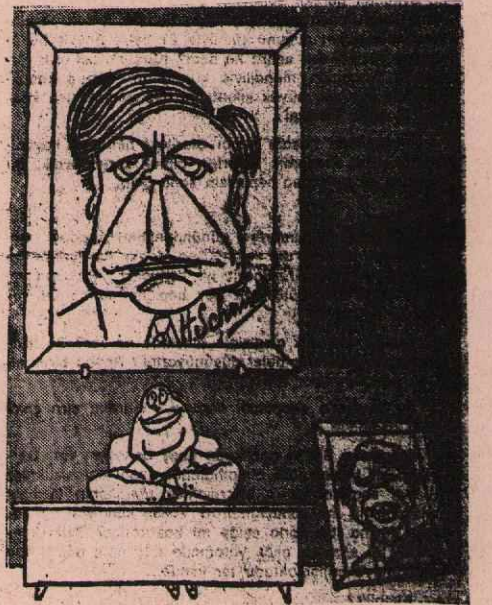

bir başlangıç olarak görmekte ve kavramaktadır. Çok daha yoğun, kanlı saldırılara hazırlanmaktadır. Bu saldırılardan hakim sınıfların amaçladığı, yükselen halk hareketini bastırmak, Türkiye'yi 12 Mart sonrasında, 1972'lerde olduğu gibi bir 'mezarlık sessizliğine' gömmektir. Hakim sınıfların bu saldırılarına karşı hazırlıklı olmak, örgütlü olmak gerekir. Türkiye'de, eldeki tüm imkanlar kullanarak sınırlı demokratik haklarımızı korumalı, ekonomik baskılara karşı çıkmalı, bütün bu mücadeleleri bizi kurtuluşa götürecektir. Bu mücadelede, hakim sınıfların şu veya bu kesiminin kuyruğuna takılmaktan titizlikle kaçınmalıyız. Türkiye işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimini mücadelesinin uzun süreli bir mücadele olduğunu ve hakim sınıfların faşist düzeninin ancak uzun süreli, örgütlü bir mücadele ile yıkılacağını kavramalıyız.

L.DÖNMEZ

mesi için her türlü tedbiri, destekleyeceklerini gösteriyor. Bunlar ayrıca Batı Alman emperyalistlerinin Türkiye'deki yerlerini gün geçtikçe daha da sağlamlaştırdıklarını gösteriyor. Emperyalistlerin 'yardımları' gerçekte, emperyalistlerin kendi çıkarlarını korumak için, uşaklarına verdikleri 'yardım'dır. Bu yardımlar yine Türkiye halkının alın teri ile, Türkiye'nin yer altı ve yer üstü zenginlikleri ile ödenecektir. Emperyalistlerin bu tür 'yardım'larına son vermenin tek yolu, Demokratik Halk Devrimi ile onların uşaklarının iktidarını devirmektir.

F.ÖZGÜL

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ !

Türkiye'de Kadınların Üzerindeki Feodal Baskılar

KİMDEN NEYİM EKSİK BENİM
DİYE BİR SORSANA BACIM
SANA EKSİK DİYENLERİN
DERSİNİ VERSENE BACIM

Özel mülkiyetin gelişmesi, toplumun sınıflara ayrılmasıyla başlayan kadının köleleşmesi üretim biçimleriyle belirlenen çeşitli sınıflı toplumlarda; köleci toplumda, feodal toplumda, kapitalist toplumda değişik şekillere büründü. Feodal toplumda, bir yandan ezen sınıfın kölesi durumunda olan kadın, diğer yandan aile içinde erkeğin yanında bir eş ya kadar olan değeriyle yer alıyordu, feodal üretim ilişkilerinin tamamen tasfiye edilmediği, yarı-feodal üretim ilişkilerin bulunduğu yerlerde, örneğin Türkiye'de halâbu şekilde yer almaktadır.

Feodal üretime bağlı oluşan feodal ideoloji; kadının köleliğini pekiştiren en önemli etkenlerden biridir. Feodal ideolojiye göre; kadının erkeğin hakimiyeti altında yaşaması doğaldır ve kadın kendi başına hiç bir yetkiye sahip değildir. Feodal ideolojinin Türkiyeli kadınlar üzerinde etkilerine, bunun evlilikte, ailede nasıl yansıdığını anlatmaya geçmeden önce, feodal toplumun en etkin üst yapılarından olan din kurumu, özellikle de İslam dini üzerinde biraz duracağız.

"Cennet annelerin ayakları altındadır" Aşağılanmaya, horlanmaya, en ağır baskılara maruz kalmaya alışmış kadın için bir teselli mahiyetinde olan bu söz Muhammed'in Hadis-i Şerif'inden (kendi sözlerinden) alınmıştır. Erkeğin kadını üzerinde bulunan hakları üzerinde yine Muhammed şöyle demektedir: "Hangi kadın, kocası kendisinden razı olduğu halde ölürsün, o kadın cennete dahil olur"

Muhammed'in yanı sıra bazı İslam bülüklerinin bu konuda ne düşündüklerini kendi sözlerinden dinleyelim:

Sa'd oğlu Kays'ın hadisinden bir parça :

"Eğer birinin diğerine secde etmesini emretseydim, muhakkak kadınlara, kocalarına secde etmelerini emrederdim. Böyle bir emri, Allah'ın kocalar için kadınlara yüklediği haklardan ötürü yapardım."

İslamiyette "cehennem ehli kadınların taşıdığı sıfatlardan biri şöyledir:

"Akraba olmayan yabancı kimselerin tebrik ve taziyelerine gitmekle evinde durmayan ve böylece kocasını üzen kadınlar, karga sıfatlı kimselerdir. Bunların hepsi cehennemlik olanlardır."

Cehenneme gidecek olan kadınlara çeşitli hayvan sıfatları takan İslamiyet, kocalarına it at eden, beş vakit namaz kılan cennetlik kadınlar için de bunlar koyun tabiatlı kadınlar demektir(1)

Yani İslamiyet için en makbul olan kadın söz yerindeyse koyun gibi olan kadındır.

Bir bütün olarak ele alındığında İslamiyet, erkeği kadından üstün görmüştür. Bu da ekonomik nedenlerle gerekçelendirilmektedir. "Kadının rızasını veren efendi, erkeğidir." Erkek kadını beslemektedir, dolayısıyla erkek üstün bir konuma sahiptir. Kadın çoğunlukla evde oturmalı, çok az konuşmalı, erkeğin işine karışmamalıdır. Kadın erkeğin malıdır, koca karısına kötü davranabilir, onu dövebilir ya da boşayabilir. Kadın, dinin alabildiğine etkili olduğu feodal toplumda böyle sine ezilen, cahil, zavallı görünümündedir. Cahildir, çünkü; feodal anlayışa göre, kadının okuması gereksizdir. "Adam olup, eve ekmecek getirecek olan" erkektir.

Feodal ideolojiden nasibini yeterince almış, özellikle de Türkiye'nin Doğu ve Güney-doğu Anadolu bölgelerinde yaşayan kadınlarımızın yaşamına bakalım.

Her şeyden önce aile içinde kız evladın söz hakkı yoktur. Bunun yanı sıra kız evladın evlenip gideceği için miras hakkı da yoktur. Baba ölürsün bekar kızlara evleninceye kadar ağabeyler bakar.

Evlenme konusunda kızın istek belirtmesi gibi bir şey söz konusu değildir. Kızın evliliği için gerekli olan her şey, görüclük, söz kesme, vs. onun dışındaki kişiler tarafından yapılır.

ULUSLARARASI EMEKCİ KADINLAR GÜNÜ ÜZERİNE

Bolşevizmin özü ve Rus Ekim Devrimi, kapitalizmde en çok ezilmiş olan insanları, politikanın içine sokuyor. Bu insanlar, hem monarşide hem de burjuva demokratik cumhuriyetinde kapitalistler tarafından ayaklar altında ezilmiş, aldatılmış ve soyulmuşlardır. Toprak ve fabrikalar özel mülkiyette tutuldukça, halkın emeğinin kapitalistler tarafından baskısı, dolandırılması ve yağması kaçınılmazdır.

Bolşevizmin ve Sovyet iktidarının özü, burjuva demokrasininin sahtekarlığını ve maskaralığını açığa vurmak, toprağın ve fabrikaların özel mülkiyetini feshetmek ve bütün devlet gücünü emekçi ve sömürülen yığınların elinde toplamaktır. Bu yığınlar, politikayı yani yeni toplumu kurma işini yüklenirler. Bu kolay bir görev değildir: yığınlar, kapitalizm tarafından ayaklar altında ezilirler ve çignenirler, ama ücretli kölelikte ve kapitalizmin esaretinde başka bir şey yoktur. Ve başka bir şey olamaz da. Ama kadınları da politikaya çekmeden, yığınları politikaya çekemezsiniz. Çünkü insan soyunun yarısı olan dişi, kapitalizmde iki kat daha fazla ezilir. İşçi ve köylü kadınlar, sermaye tarafından ezilirler, ama bundan başka en demokratik burjuva cumhuriyetlerinde bile ilk olarak, bazı haklardan mahrum kalırlar çünkü kanunlar onlara erkeklerle eşitlik vermez, ikinci olarak da -ve bu esas meseledir-"ev halkı esareti"nde kalırlar ve "ev köleleri" olmaya devam ederler, çünkü kadınlar, mutfakta ve kendi ailelerinde en pis, en ağır ve aptallaştırıcı tuzakların ağır ve sıkıcı işini omuzlarına yüklenirler.

Dünyadaki hiç bir parti ya da devrim, Sovyet, Bolşevik devriminin yaptığı gibi kadınların ezilmelerinin ve eşitsizliklerinin köklerine bu kadar derin darbe vurmayı hayal etmemiştir. Burada, Sovyet Rusya'da, kanunlarda kadınlar ile erkekler arasındaki eşitsizliğin hiç bir izi bırakılmadı. Sovyet iktidarı, evlilik ve aile kanunlarındaki ve çocuklar açısından özellikle iğrenç, alçak ve ikiye bölünmüş eşitsizliğin her şeyini ortadan kaldırmıştır.

Bu, ancak kadının kurtuluşundaki ilk adımdır. Ama en demokratik burjuva cumhuriyetleri de dahil olmak üzere hiçbir burjuva cumhuriyeti, bu ilk adımı bile atmaya cesaret edememiştir. Bunun nedeni, "kutsal özel mülkiyet" korkusudur.

İkinci ve en önemli adım, toprağın ve fabrikaların özel mülkiyetinin yıkılması-

dır. İşte bu, kadının tam ve gerçek kurtuluşuna yani onun küçük bireysel ev idaresinden büyük ölçekli, sosyalize olmuş ev hizmetlerine geçişle "aile köleliği"nden kurtuluşuna doğru yol açar.

Bu geçiş zordur, çünkü bu geçiş en derin köklü, yerleşmiş, saklı ve gizli "düzen"in (ahlaksız ve barbarlık gerçeği daha yakın olacak) yeniden şekillenmesini kapsar. Ama geçiş başlatılmış, harekete geçirilmiş ve bizde yeni yolu tuttuk.

Ve ayrıca bu uluslararası işçi kadınlar gününde dünyanın bütün ülkelerindeki işçi kadınların sayısız toplantıları, evrensel olarak büyük ve gerçek kurtarıcı olan bu eşsiz ve son derece güç ama büyük görevi ilk kez başaran Sovyet Rusya'ya selamlarını yollayacaklar. Şiddetin ve sık sık vahşi burjuva reaksiyonlarının karşısında yürekliyi kaybetmemek için destekleyici çağrılar gelecektir. Bir burjuva ülkesi "daha özgür" ya da "daha demokratik" olursa, işçilerin devrimine karşı kapitalistler takımının saldırısı daha vahşi olur. Bunun örneği, Kuzey Amerika Birleşik Devletleri'nin demokratik cumhuriyetidir. Ama işçi yığınları uyandı. Amerika, Avrupa ve hatta geri kalmış Asya'da bile uyusuk, uyuklayan ve atıl yığınlar, en sonunda emperyalist savaş tarafından canlandırıldı.

Buzlar dünyanın her köşesinde çözülmüştür.

Halkın, emperyalist boyunduruktan kurtuluşunun yükselişini işçi erkek ve kadınların sermayenin boyunduruğundan kurtuluşlarını hiçbir şey durduramaz. Bu dava, kasa ve kırlardaki yüz milyonlarca erkek ve kadın işçi tarafından ileriye götürülüyor. İşte bu nedenle, emeğin sermayenin boyunduruğundan kurtuluşunun bu davası, bütün dünyada başarıya ulaşacaktır.

LENİN

V.İ. LENİN
KADINLARIN KURTULUŞU
Günce Yayınları
Uluslararası İşçi Kadınlar Günü
Şahife, 112

Devamı 11. sayfa

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI EMEKCİ KADINLAR GÜNÜ

* yorumsuz *

Başbakan Demirel'in incileri(!)

"Biz Türkiye'yi 60 günde bu hale getirmedik, böyle devraldık. İşin şakası yoktur. Mesele çok ciddidir. Meselenin tarafımızdan abartıldığını kimse söylemez. Yaptığımız iş zam furyası değildir. Dört nala giden enflasyon belasıdır. Enflasyon canavarından Türkiye'yi kurtarmaktır." (Hürriyet, 29 Ocak 1980)

"Ne toplumsal çalkantısı? İstanbul'da bir takım kimseler dükkan açtırmıyor. Bunun adına toplumsal çalkantı mı diyorsunuz? Kanun nizam hakimiyetini bozan kişiler, İzmir'de fabrika işgal ediyor. Bunun adına toplumsal çalkantı mı diyorsunuz?

Bunlar doğrudan doğruya ülkeyi rahatsız edenlerdir.

Ne toplumsal çalkantısı? Milletten rejimden ne şikayeti var? Hür olmaktan niye şikayet etsin? Bu çeşit şeylerin tartışılması dahi devlete ve rejime inançsızlıktır. İyi olur, kötü olmaz. Daha doğrusu rejime inanç olursa iyi olur kötü olmaz. İnancı kaybederseniz bugünleri dahi ararsınız. Herkes arar. (Hürriyet, 17 Şubat 1980)

"Ecevit, biz hükümete destek ararken (niye başkasına gidiyorsun, gel bana, seni desteklerim) dedi. Başkası mı dedirtti.

Ben hükümete talip olmadım. Kurmaya mecbur oldum. Türkiye'nin şartları fev kâlede zordu. Görevden kaçamazdık, partimiz Türkiye için var dedik ve göreve geldik.

ÖLÜM

DARPHANE-İ AMİRİYE-İ OSMANİ ESRAFATINDAN MERMUM «SİKKE» PAŞA'NIN VE MERHUME «KAİME» HATUNUN TORUNLARI, HAZİNE-İ HÜMAYUNDAN «PAPEL» EFENDİ VE «BANKNOT» HANIMIN ÇOK DEĞERLİ VE ÇOK SEVGİLİ OĞULLARI İRA'NIN IMF HASTANESİNİN AMELİYAT MASASINDA OPERATÖR SÜLEYMAN'IN KÖR BİÇAĞI ALTINDA VEFAT ETTİĞİNİ, VATANDAŞLARIMIZA ÖZÜLEREK BİLDİRİRİZ.

TAHTAKALE MERKEZ BANKASI ADINA ŞAKİR BALKI

BUZDOLAPLARINA 10 BİN LİRA ZAM

Yeni uygulamaya göre, bugüne kadar fiyatları Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından tesbit olunan buzdolabı, çamaşır makinesi, televizyon, yağ, süt otomobil lastiği, yer karoları, cam, sabun, deterjan, temizlik malzemesi, otomobil, kamyon, otobüs, traktör, akümülatör, kimyasal maddeler gibi binlerce çeşitle mal bundan böyle Bakanlığın fiyat denetimine tabi olmayacaklar ve bu malların fiyatları, üretici firmaların "insafına" bırakılacak. (Hürriyet, 3 Şubat, 1980)

FİYATLAR SERBEST BIRAKILDI

★ Açıklandığına göre Almanya 1964 yılından bu yana Türkiye'ye 800 milyon dolarlık askeri malzeme vermiş bulunuyor. Almanya'nın Türkiye'ye askeri yardımı Washington ile de temas bu sene arttıracağı ve ilave olarak bu sene içinde 560 milyon Mark tutarında bir yardım yapılacağı üzerinde duruluyor. İlgililer Almanya'nın yapacağı ilave askeri yardımın miktarının da belli olmadığını, çalışmaların devam ettiğini ancak bu yardımın miktarının 560 milyon Marka ulaşmasının beklendiğini belirtiyorlar. (Hürriyet, 31.1.1980)

ECEVİT'İN EVİNDE BİLE...

"Türkiye'nin önemi bu hayat pahalılığında, bu enflasyon hızına ve bugünkü ağır koşullara rağmen demokrasinin yaşatılmasından gelmektedir. Danimarka lı dostlarımızın bunu gözönünde bulundurmaları gerekir.

Türkiye bu kışı sıfırın altında 40 derecede yakıtsız geçirmiştir. Benim evimde bile sıcaklık 6 ile 12 derece oldu. Çay yok, sigara yok, yağ yok, pek çok hayati önemi olan madde yoktu. Buna rağmen Türk halkı demokrasiden vazgeçmedi. Çünkü Türk halkı baskıya tahammül edecek bir halk değildir ve Türkiye'nin önemi buradadır." (Hürriyet, 25 Şubat, 1980)

Sev ve Hırsızları Döndürmek

DAR GELİRLİ HALKIMIZA

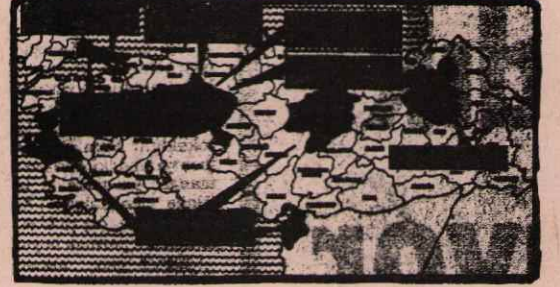
Süleyman Demirel'in Başbakanlık tarihleri arasında, çağışadiki noktaların birleştiği saha içerisinde yaşamak, gezmek, yemek, içmek, düşünmek, soğuk soğuk bakmak, can; mal ve cebinizdeki para emniyeti bakımından fevkalade tehliktedir.

KARADENİZ - EGE - AKDENİZ ARASI «TÜRKİYE» SAHASI DAR GELİRLİ HALKIMIZA DUYURULUR (KAÇAN KURTULUR...)

Orgeneral Evren :

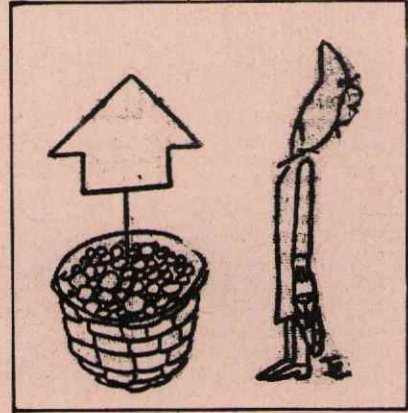
"Ne zaman doğuda bir tatbikat yap sak, bazı yazarlar hemen bunun maksatlı yapıldığını ileri sürerek (Faşist gösteri, faşist baskı) damgalarıyla damgalamak isterler. Eğer yurt sathında vatandaşlar arasında ayırım yapmayan bir müessese gösterilmek isteniyorsa, başta Türk Silahlı Kuvvetleri gelmektedir. Biz hiç bir zaman hiç bir yerde, hiç bir şekilde vatandaşlarımız arasında ayırım yapmamışızdır. Bütün Türk gençliği bizim elimizden geçer gider, hepsini bağrımıza basarız, hepsi bu vatanın evlatlarıdır. Onun için biz böyle bir baskı, böyle bir korku için tatbikat yapmayız. Biz, dövüşeceğimiz düşmanı düşünerek, ona karşı alınacak tedbirlerin provalarını yapıyoruz.

Muhterem basın mensuplarından rica ediyorum bizi böyle kötü deyimlerle vasıflandırmasınlar." (Hürriyet, 17 Şubat)

Bir gazeteci Demirel'e, Ecevit'in yaptığı basın toplantısında (Sokaklar, okullar ve devlet daireleri bozkurtlara bırakılırken, ekonomi başka bazı kurtlara bırakılmaktadır.) yolundaki sözleri üzerindeki görüşünü sormuştur Demirel şöyle cevaplandırmıştır:

"Demagoji, gerçekte ne alakası var işte Türkiye... Her ay %8 artan enflasyona çare biliyor mu onu söylesin, üç sıfırlıya yansıyan yüzde yüzün üstüne çıkma emaresinde olan enflasyona çare biliyor mu, onu söylesin. Yok efendim okulları bozkurtlara bırakmışız. Kim diyor bozkurtlara bırakıldığını, nerde bırakmışız, kendisi okulları TÖB-DER'e teslim ederken milletin ayyuka çıkan şikayetlerine bir şey yapmıyordu, mecbur olmadıkça demagojiye girmem, ama ne yapayım. Beni nefis müdafasına soktun. Biz Türkiye'de her ay yüzde 8 artan enflasyona çare arıyoruz. Sayın Ecevit bu çareleri biliyor mu, biliyor sa yeni mi öğrendi, yoksa eskiden biliyordu da tatbik etmedi mi?"

MALİYE BAKANI İSMET SEZGİN'İN 1980 BÜTÇE TASARISI ÜZERİNE KONUŞMASINDAN...

"1973'deki bir araştırmaya göre, çok az gelirli, milli gelirin %3.5 ini alırken, yüksek gelirli bunun %56.5 gibi büyük bir payını almaktadır. Bu durum, ülkemizde aşırı refah ile aşırı yoksulluğun yanyana olduğunu vurguluyor. Buna devletin daha fazla seyirci kalmasını doğru bulmuyoruz.

Tasarruf yapmayan bir ekonominin kalkınması mümkün değildir. Bunun için ev kadınlarının yapacağı tasarruflarla ekonomiyi dengeye sokmamız mümkündür.

Bu ülke, 2 yaramaz evladı olan CHP'nin elinde 22 ay, AP'nin elinde de 3 ay inim inim inledi. Şimdi 50 milyon insan tutunacak bir dal arıyor.

Seçimden önce AP yöneticileri pazara çıkıp (aaa.. marul 25 lira olmuş) diyorunuz. Şimdi ispanak 50 lira oldu Hükümet, para geldi geliyor, gelecek ve yolda diyor. Biz bu filmi daha önce gördük. Bu filmin adı aşkın göz yaşları değil Batılın göz yaşlarıdır." (Milliyet, 18 Şubat, 1980)

Demirel: Bu fiyatları öpüp başımıza koyalım

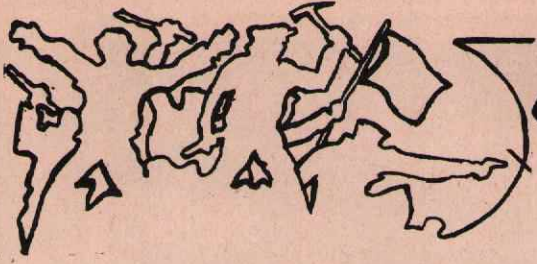
Matthöfer: «Türkiye'ye yardım boşa gitmez»

Vatandaşın cebindeki paraya göz dikmiş değiliz. Batıyoruz. Batmaktan kurtulmak için, bu tedbirleri alıyoruz.

Pancar alanlarımız mefur (bol), fabrikalarımız var, şekeri dışardan alıyoruz. Tarımda inkılap diyoruz, cins inekleri İsveç'ten getiriyoruz. Dışardan fide alıyoruz. Tohum alıyoruz. Neyse bir bakıma tohumlama yurdumuzda islah edilmeye başlandı.

Bunları dışardan getireceğimize, kendimiz yetiştirsek, cins inekleri kendimiz üretsek olmaz mı?" (Hürriyet)

"Enflasyon harpten kötüdür. Enflasyon zehirli gazdan beterdir. Ben savunma yapmıyorum, aydınlatma yapmıyorum. Ya pılandan başka yapılacak şey yoktu. Ben ce Türkiye'nin bunalımdan çıkması, hükümetin işbaşında kalıp kalmamasından daha önemlidir. Bir takım tedbirler alırsak, altımızdan sandalye gider diye bir düşüncenin içinde olmadık." (Hürriyet, 3 Şubat 1980)

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

AÇIK MEKTUP

Devrimci tiyatro ve ATİF'in bu konuda yapabilecekleri ile ilgili gazetemize gelen bir okuyucu mektubunu olduğu gibi yayınlıyoruz. Aynı zamanda bu mektupla, ATİF'in devrimci sanat konusunda kendisini geliştirmesi, kitlelere devrimci sanatı iletebilmesi ile ilgili tartışmalara başlamak istiyoruz. Tüm okuyucularımızın bu tartışmaya aktif bir şekilde katılmasını dileriz.

MÜCADELEYE AÇIK MEKTUP

KONU: DEVİRİMCİ TİYATRO

Ayda bir kez biz okuyucularına ulaşan MÜCADELE gün geçtikçe gelişmekte. ATİF'e bağlı dernek ve sempozyan derneklerin adına anti-faşist mücadelede cılızda olsa bir dayanak olmakta ve adı gibi mücadelede omuz vermektedir.

Son aylardaki sayıların tümünde sanat ve edebiyat adına birşeyler yapabilmek için sayfa düzenlenmekte ama içeriği kimseyi doyuramamaktadır.

Neruda'dan alınan bir şiir, Nazım'dan alınan bir başka şiir veya Brecht'i anlatan bir kısa yazı ne demek isterki biz aydınlatılmamış işçilere.

Bizler egemen güçlerin bile bile cahil bıraktığı, bilinçlenmemizi engellediği sonrada yaban ellere satıp sırtımızdan milyonlarca döviz kazandığı Türkiye'li işçileriz.

Ben ve benim gibi birçok arkadaşım devrime inanıp mücadelede birleştirdiğimiz ATİF çatısı altında bizlerin anlayabileceği daha çabuk sınıf mücadelesine katkıda bulunabilmemiz için Federasyonu-muzdan birşeyler bekliyoruz, bu bizim en tabii hakkımızdır.

Neden federasyon bizlere ulaşmanın başka yollarını aramaz? Neden federasyonumuz kültür konusunda böylesine suskundur?

Bizler daha günlük gazete okuma alışkanlığına kavuşamamışken neden hep siyasi içerikli yazılar okumaya zorlanıyoruz. Bu yazılar içinde anlatıldıklarını anlamamızı istiyorsanız, bizleri saflarınızda daha sıklaştırmış, daha bilinçlenmiş sınıfımıza sahip çıkmamızı istiyorsanız bize ulaşmanın başka yollarını arayıp bulmanız gerekmez mi?

Diyorsunuz ki; "Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulmaz" Eee gardaşım sorarım size... Benim daha imza atmasını bilmeyen anam, bacım, eşim nasıl okuyarak bu işe katılır ki? Okusa bile 200 kelimelik türkçeyle ne anlayabilir ki? Bu bir gelişme işi değil midir? Okuduğunu anlamak, anlamı uygulamak.

Gençlerimiz de aynı durumda değiller mi? Yarın bizlerden görev teslim alması gereken gençlerimiz başı boş, Almanya sokaklarına terk edilmiş ya faşist, gerici veya sosyal faşist derneklerin çembere düşmekte ya da diskoteklerde, hapishanelerde heder olmaktadır.

Tüm bu yığınlar acaba ATİF'in yakmış olduğu MÜCADELE ışığına(küçük te olsa) başka yollardan katkımız olamaz mı?

İşte ben, uzun süre bunları düşünüm. Bazen federasyonumuzu suçlayarak, bazen biz üyelerin de katkısının bulunmasının gerekliliğini duyarak.

Karınca kararınca okuduğum kadar çağımızın bilimi Marksizmden sanatın gerekliliği olgusundan çıkarak derim ki, gerek ATİF'e gerek MÜCADELE okuyucularına: Biraz bu konu üzerine kafa yoralım ve devrimci sanat, devrimci tiyatro konusu üzerine MÜCADELE'ye düşündüklerimizi yazalım.

Benim burada daha çok üzerinde durmak istediğim; tiyatro konusu. Halkımızın büyük bir çoğunluğu artık tiyatro kavramını bilmemektedir. Düzenlediğimiz gecelerimizde müsamere seviyesini geçmeyen tiyatro oyunlarını ilgiyle izlemekte ve bizlere katkıda bulunmaktadırlar.

Ama bu tür uğraşlarımız, sürekli kısır bir döngü içinde kalmakta, başarı oranı hiçbir zaman yükselmemekte, böylelikle katılan kitleleri bıktırmaktadır.

Ben derim ki, bu konuda biz üyeler, ATİF'e destek olursak federasyonumuza bağlı bir tiyatro gurubu oluştururuz, bu tiyatrunun Avrupa içinde tüm derneklerimize ulaşabilir bir durum yaratırız.

Devamı 10.sayfada

Seks Kültürü Üzerine

İstanbul'un kalabalık bir semtinde, büyük bir sinemanın önünde oldukça uzun bir kuyrukla karşılaşıyoruz. Hani şu sinemanın kapısı üzerine asılmış olan oldukça büyük, hemen hemen yarı çıplak insan afişlerini görmesek diyeceğiz ki, mutlaka yine tüp gaz, yağ vs kuyruğudur. Ama durum gerçekte o değil. Neyse öğrendik ki, o gün sinemada seks filmi oynatılıyor.

Bizim ülkemizin tipik özelliği o dur ki; her çeşit kuyruğa raslamak mümkündür. Fakat bu kuyruğu diğer kuyruklardan ayıran bir özellik var o da gözlerimizden kaçmıyor. Sinemaya biran önce girebilmek için, itişip, kakışan bu insanlar oldukça heyecanlı ve neşeli gözüküyorlar. Oyssa diğer kuyruklarda rasladığımız insanların suratından düşünün bin parça oluyor...

Bu tip olaylara Türkiye'nin diğer büyük şehirlerinde de raslamak mümkündür. Seks filmlerinin yanı sıra; çoğu kez elinde okuduğu seks romanı veya mecmuasını özenle göstermemeye çalışan insanlara da raslarız. Bu konuda örnekler oldukça fazladır.

Şimdi kalkıp, seks filmine giden, seks romanları veya mecmuaları okuyan yığınlarca insana kızmadan önce bunun nedenlerine biraz bakalım.

Özünde bir çoğumuzun üzerine bile

"Bu filme aile gelebilir" diye propaganda yaparak, filme "bilimsel" görünümü verip daha fazla kâr yapmayı amaçlıyorlar

konuşmaya cesaret edemediği "cinsel sorunlar", yüzyıllardır süregelen toplumların önemli sorunlarından bir tanesi olagelmıştır. Bu sorun bilhassa zamanın hakim sınıfları tarafından şimdikiye kadar ticaret olarak kullanılmış, hem de halkın yozlaşmasında, dikkatlerinin tek bir şey üzerinde toplanmasında etkin olmuşlardır.

Peki hakim sınıflar, seks üzerinden ticareti ve de halkı bu kültürle uyandırmayı açık bir şekilde yapıyorlar? Binlerce insan bunun nedenlerini görebiliyor mu? Bunun cevabı kesinlikle hayır olacaktır.

Toplumların sınıflara bölünmesiyle birlikte, fuhşun da ortaya çıktığını belki bir çoğumuz biliriz. Tarihi gelişmesi içerisinde fuhş hakim sınıflar için bir gelir kaynağı olurken; diğer yandan onlara kendi zevkleri uğruna her türlü rezilliği yapabilmeye serbestliğini de veriyordu. Ezilen sınıflara ise kendi vücutlarını tanıması bile yasaklanıyordu. Böylece fuhş kanunlarca resmileştirildi. Bir yandan fuhşun kanunlarca resmi hale getirilmesi, yani serbestleştirilmesi fakat aynı zamanda yine bir takım yasaklamalarla sözde bunun önüne geçmek istemeleri. Bu feodal toplumun garip yapısını yansıtır.

Feodalizmde, seks üzerine konuşmak, insanların kendi vücutlarını tanıması yasaktır. Bu sözde yasaklamalar, toplumda her türlü pisliği de beraberinde getiriyordu. Örneğin hayvanlarla, genç oğlan çocuklarıyla cinsel ilişki kurma, kadın oynatma, kadın oynatma imkanı olmayan yerlerde, oğlan oynatma gibi sapık olaylarda ifadesini buluyordu.

Bu sözü edilen olaylar bugün ülkemiz Türkiye'de de hala yaşayan gerçeklerdir. Emperyalist ve feodal seks kültürünün garip birleşiminin Türkiye'de nasıl yansıdığını ileride göreceğiz.

Feodalizmden kapitalizme geçişte artık tam anlamıyla kadın vücudu da bir meta ha

line geldi. Kadın etinin ticareti büyük boyutlara ulaştı. Emperyalist kültür seks alanında her türlü rezilliği daha açık ve çıplak bir şekilde gündeme getirdi. Seks filmlerinin en alası (!), seks romanları, dergileri tam anlamıyla hitap etmeye başladı. Ve böylece emperyalistler seks ticaretini de tekelleştirerek, bu yoldan milyonları vurmaya başladılar. Hem de halıkın büyük bir bölümünü seks'le avutmaya başardılar. Bugünkü dönemde seks kültürünün iğrençliği en son raddeye gelmiş durumdadır. Seks'in bu denli iğrenç ve anormal hale getirilmesi açıktır ki, emperyalist sistemle direkt bağlantılıdır.

Emperyalist yapının korkunç mekanizması, toplum bireylerini bir yandan sapık yollarda birleştirirken; diğer taraftan yine aynı insanların mevcut düzene karşı mücadele etmelerini böylece önlemiş olur. Neticede bütün hayatı, iş-ev vakit buldukça seks filmleri, romanları veya dergileri arasında erir gider binlerce insanın.

Bu gerçek sadece emperyalist ülkelerde yaşayan milyonları kapsamaz, bunun dışına çıkar. Özellikle emperyalist ülkelerin yarı-sömürgeleri durumunda olan ülkeleri siyasi askeri-ekonomik alanda olduğu gibi kültürel alanda da etkisi altına alır. Bu durum emperyalizmin karakteristik özelliğidir. Bu anlamda emperyalist ülkelerde moda olan, beğenilen ne olursa olsun; en yakın zamanda yarı-sömürgesi olan ülkelere de girer. Sorun sadece emperyalist kültürün Türkiye'ye girmesiyle kalmaz, bir de feodal kültürümüz vardır evlere şenlik! Bu ikisinin birleşimi toplumumuzun insanlarını adeta serseme döndürür. Böylece var olan problemlerimiz daha da yüksek boyutlara ulaşır.

Seks konusunda "ayıp"lar, "yasaklar", "önyargı"lar ardı ardına dizilir. Bu durum feodal kültürün ağır bastığı bölgelerde toplum bireylerini bir kısıp kısıp kolları gibi sınıksız kavrar. Bu insanlar bir takım problemlerin yanı sıra, bir de seks sorunu içerisinde bunalırlar. Bu bag kıyı uygulamada özellikle dini "görevli"ler oldukça başarılı olurlar. Hacı lar, hoca'lar camilerde verdikleri vaazlarda, şunu söylerler. "Sakin kimsenin karısına, kızına namert gözle bakmayınız, uğrunuzuzu harama açmayınız; hiç günah işlemezseniz, öldüğünüzde cennete gidecek orada huri kızlarıyla, meleklerle yaşayacaksınız..." vs.

Bunu vaaz ederler ama aynı hacı-hoca takımı kendi aralarında seks'in en alasını yaparlar. Kadın oynatırlar, nuska yazma, ilaç yapma sahtekarlığı altında onun bunun karısına saldırırlar vs.

Yine feodal kültürün ağır bastığı yerlerde yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, özellikle köylerde seks bunalımı sonucunda hayvanlarla ilişki ön plana geçer.

Emperyalist kültürün hakim olduğu yerlerde ise durum biraz daha değişik bir görünüm kazanır.

Yerli-yabancı seks filmleri, dergiler,

Devamı 10.sayfada

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVİRİMCİ MÜCADELE

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALI

LENİN'in yanlış sendikal görüşlere karşı mücadelesi

Geçen sayımızda; Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi (KSE) nin tarihini kısaca incelemeye çalıştık. Bu sayımızda Kızıl Sendikalar Enternasyonalisinin kuruluş çalışmalarının sürdüğü dönemde, Lenin'in yanlış sendikal mücadele ve örgütlenme anlayışlarına karşı verdiği mücadeleyi ele alacağız. Uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde ortaya çıkan ve sendika ağalarının hakim olduğu sendikalarda örgütlü işçi kitlelerini burjuvaziye temsil ettiği için objektif olarak proletaryanın sınıf mücadelesine zarar veren bu akıma karşı Lenin'in mücadelesini ve bu akıma karşı savunduğu görüşleri kavramanın ön şartı, onun her türden oportünist akıma karşı a mansız mücadele içinde geliştirdiği doğru sendikal mücadele ve bu mücadeleden kendi mücadelemiz için doğru sonuçlar çıkarmak imkansızdır.

Lenin kitle örgütlerini ve kitle örgütleri içinde önemli bir yeri olan işçi sınıfının ilkel örgütlenme biçimi olan sendikaları, işçi sınıfının mücadelesinin iktidarı ele geçirdikten sonra proletarya iktidarının sağlanmasında aracılardan birisi haline getirilmesi için mücadele etmiş ve bu örgütlerin işçi sınıfının iktidarı ele geçirmek için verdiği sınıf mücadelesinin bir aracına dönüştürülmesi gerçekleşmeden; yani işçiler devrime kazanılmadan, devrimin zafer kazanmasının imkansız olduğunu savunmuştur. Lenin bir yandan işçi sınıfı içinde burjuvazinin ajanlarına karşı mücadele ederken diğer yandan devrimci hareket içinde ortaya çıkan yanlış görüşleri düzeltmek için yoğun bir çaba sarfetmiştir. Lenin'in doğru görüşleri "1913 yazı Sosyal Demokrat İşçi Partisi Merkez Komitesi ve Parti görevlileri Ortak Toplantısı" na sunduğu "Karar Tasarısı"nda en iyi biçimde dile gelmektedir.

"2) Legal işçi sınıfı örgütlerinde ki tüm eylemler, tarafsızlık ruhuna göre değil RSDİP'nin Londra Kongresinin kararlarına göre yürütülmelidir. Sosyal Demokratlar, bütün işçi sınıfı örgütleri için, mümkün olduğu kadar geniş işçi sınıfı çevrelerinden üyeler toplamalı ve politik görüşlerine baksızın bütün işçileri, bu örgütlere katılmaya çağırmalıdır. Fakat, bu örgütlerdeki Sosyal Demokratlar, Parti gurupları kurmalı, uzun ve sistemli eylemlerle Sosyal Demokrat Parti arasında en yakın ilişkilerin kurulmasını sağlamalıdır.

3)Uluslararası ve Rus işçi sınıfı hareketinin deneyimleri bize şunu öğretir: Böyle işçi sınıfı örgütlerinin her birini (sendikalar, kooperatifler, klüpler, vs.) ta kuruluşlarından beri, Sosyal Demokrat partinin bir kalesi yapmaya çalışmak gereklidir. Bu konferans, tüm Parti üyelerini, likidatörlerin legal denekleri Partiye karşı kullanmak için sistematik gayretler sarfettikleri Rusya'da özellikle önemli olduğu için, bu önemli görevi akıllarında tutmaya çağırır.

4) Bu konferans, yardımlaşma derneklerine delegeler seçmede, tüm sendika eylemlerinde, vs. bir yandan hareketin tam birliğini ve azınlığın çoğunluğa uymasını savunurken, Parti çizgisinin izlenmesinin, tüm sorunlu görevlere, vs. Partiyi destekleyenlerin seçilmelerini sağlamanın da gerekli olduğu görüşündedir." (Sendikalar Üzerine, Marks, Engels, Lenin, s.316)

Lenin'den yaptığımız bu alıntı, hiçbir açıklamayı gerektirmeyecek kadar açıktır. Bu alıntıya savunan görüşler evrensel dir.

Kızıl Sendika Enternasyonalisinin kuruluş çalışmalarının sürdüğü dönemde, emperyalist burjuvazinin işçi sınıfı içinde ajanları ve her geçen gün emperyalist burjuvazinin bir parçası haline gelen sendika ağalarının hakimiyeti altındaki sendikalarda devrimci işçilerin etkisi hızla artıyor ve bu sendikalarda örgütlü işçiler, devrimci mücadeleden yana çıkıyorlar

dı. Bu durumda sendikalar içinde işçi kitlelerinin üzerinde etkilerinin azaldığını gören sendika ağaları, azalan etkilerinin yeniden kazanmanın tek yolu olarak, devrimci işçileri sendikalardan atmayı gördüler. İşçi sınıfının devrimci hareketi içinde, bu saldırılara karşı yanlış temel tepkiler gelişti. Bazıları, sendikalar içinde sendika ağalarına karşı mücadeleyi yoğunlaştıracak yerde, devrimci işçilere bu sendikaları terk etme çağrısı yaptılar. Gericilerin yönetiminde olduğu sendikalarda çalışmayı rededen bu akım, "sendikaları terkedelim, yeni birlikler kuralım" şiarını attı. Bu akımın görüşlerini, bu akımı savunanlardan birinin ağzından şöyle özetlemek mümkündür :

"Eski bir ev, damı aktarılsa, kırılan camları değiştirilse de, buna rağmen eski bir ev olarak kalacaktır. Bu eski evi istemiyoruz. Çünkü

kü tamamıyla işe yaramaz hale gelmiştir. Ne düşmanın saldırılarına karşı koymaya; ne de düşmana saldırıya yaramamaktadır. Bu eski evi yıkmalıyız ve yeni bir bina inşa etmeliyiz."

Yukarıda yaptığımız alıntıdan da anlaşıldığı gibi, sendika ağalarının hakimiyeti altındaki kitleleri devrime kazanmak için bu sendikalarda çalışma küçümseyen ve onun yerine kitlelerden tecrit olmuş ve yalnız devrimcilerin örgütlendiği işçi birliklerinin kurulması öneriliyor. Lenin bu görüşleri, 1920 de yazdığı "Sol Komünizm" adlı eserinde "çocuksu görüşler" olarak nitelidi ve bu türden sendikalarda çalışmanın kitleleri kazanmak için gerekli olduğunu vurguladı.

"Ama biz, mücadeleyi, işçi aristokrasisi'ne karşı mücadeleyi, işçiyi yığınları adına, bu yığınları kendi tarafımıza kazanmak için yaparız: İşçi sınıfını kendi tarafımıza çekmek için oportünist ve sosyal-göven liderlerle savaşıyoruz. Bu kadar açık ve belli bir ilkel gerçeği görmemek saçmalık olur." (s.48)

Görüldüğü gibi Lenin, gerici sendikalarda çalışmanın amacını, sendika ağalarına karşı mücadele ederek, işçi sınıfını devrime kazanmak olarak belirliyor.

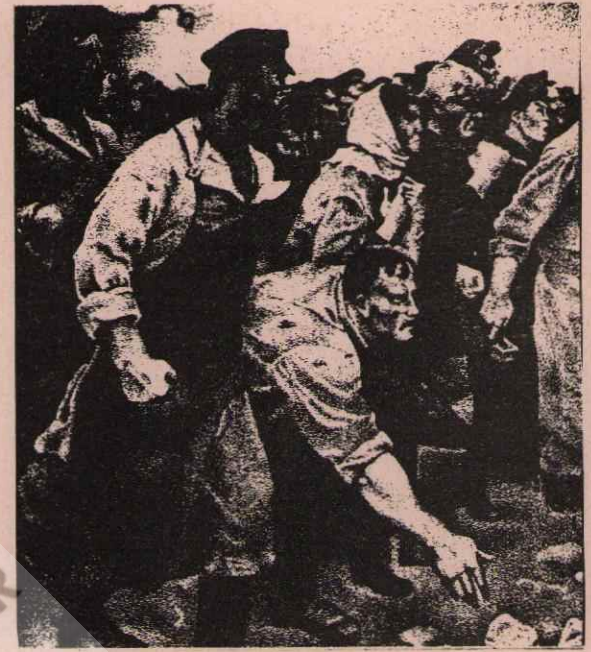
Kitlelerin kazanılması, devrim mücadelesine çekilmesi kolay olmayacaktır. Kitlelerin sınıf mücadelesine katılması bir takım şartların doğmasına bağlıdır. Bu şartlardan birisi ise, kitlelerin kendi siyasi tecrübeleridir. Sadece ajitasyon ve propaganda ile kitlelerin sınıf mücadelesine çekilmesi imkansızdır. Bu ise uzun bir süreci gerektirir; sendika ağalarına karşı mücadelenin gerekliliğini kavramamış kitleler içinde çalışmayı; gerici sendikalarda çalışmayı gerektirir. Bu konuda Lenin şöyle diyor :

"...komünistlerin bütün görevi, bilinçlenmede geç kalanları inandırmayı bilmek, onların arasında çalışmayı bilmektir, yoksa çocukça uydurmalardan başka bir şey olmayan 'sol' sloganlar ileri sürerek onlardan ayrılmak değildir" (s.50)

Gerici sendikalarda çalışmayı red etmek, bu hangi düşüncenin sonucu yapılırsa, ya pilsin burjuvazinin değirmenine su taşımaktır. Burjuvazinin istekleri doğrultusunda hareket etmektir. Devrimci işçileri, sendika ağalarına karşı mücadelesinin gerekliliğini kavramamış işçilerden tecrit ederek, onları sadece devrimci işçilerin üye oldukları dar örgütlerin sınırları içine hapsetmektir. Kısacası işçi sınıfının sınıf mücadelesini baltalamaktır. Bu konuda Lenin şunları diyor:

"Gerici sendikalarda çalışmamak demek, gerektiği kadar gelişmemiş olan ya da henüz geri olan işçi yığınlarını, gerici liderlerin etkisine, burjuvazi ajanlarının, aristokrat işçilerin ya da "burjuvalaşmış işçilerin" etkisine terketmek demektir." (s.48)

Bu akımın ortaya çıkmasının en önemli

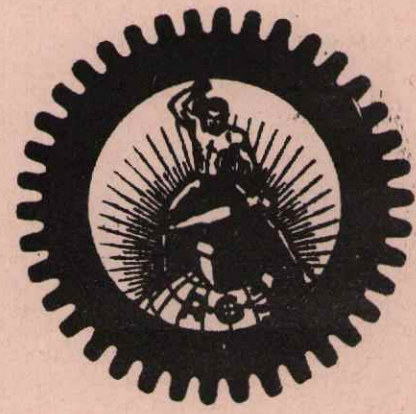
nedenlerinden birisi, sendika ağalarının devrimci muhalefete göz açtırmamaları ve devrimci işçileri, hatta devrimci işçilerin önderliğindeki sendika şubeleri atmaları; kısaca sendika ağalarının, önderlikleri altındaki sendikalarda örgütlü kitlelerin devrimci düşüncelerle temasa gelip, sınıf mücadelesine katılmalarını önlemek için devlet kurumlarından da yararlanarak teröre başvurmalarıdır. Bu yoğun karşı devrimci baskılara göğüs gerecek güce olmayanlar, işin kolayını seçti. Gerici sendikalarda her türlü yönetime başvurarak kalmak ve gerici sendika yöneticilerine karşı mücadele içinde işçi kitleleri kazanmak yerine, bu kitleleri, sendika ağalarının etkilerine terk etmeyi tercih ettiler. Lenin ise, her türlü zorluğu katlanarak sendikalar içinde kitleleri kazanmak için kalmanın doğru olduğunu savundu:

"Sendikalara girebilmek, sendikalar içinde kalabilmek ve her ne pahasına olursa olsun devrimci eylemi bu örgütler içinde yürütebilmek için bütün bunlara göğüs germek gerekir, her türlü fedakarlığa razı olmak, (eğer gerekirse) savaş hilelerine başvurmak, gizli eylem yöntemlerini uygulamak gerekir."

Bugün Lenin'in burada anlatmaya çalıştığımız mücadelesi içinde savunduğu görüşlerin üstü kapalı bir biçimde geçerliliğini onun adına savunan parti ve guruplar vardır. Bu parti ve gurupların başında B.Almanya'da Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist, Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Halkın Yolu gibi örgütler geliyor. Bu parti ve gurupların savunduğu görüşlerin enternasyonal proletarya'nın büyük önderi Lenin'in görüşlerinden temelden farklı olduğunu gördük. Teori ve pratiğimizde, bu görüşleri reddetmeliyiz. Lenin'in doğru görüşlerini benimsemeliyiz.

D.DEMİR

NOT: Kaynak belirtilmeyen alıntılar, Lenin'in "Sol Komünizm" adlı eserinden alınmıştır.

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

HOLLANDA

Şon zamanlarda faşistler, diğer yerlerde olduğu gibi burada da saldırılarını artırmaya başladılar. Sürekli olarak çevredeki yurtseverleri tehdit etmekte ve gözdağı verip sindirme politikasını gütmektedirler.

15 Şubat Cuma günü akşamı olayı bunu açık bir şekilde kanıtladı. Sürekli olarak her akşam grup halinde sokaklarda hava atan MHP li faşistler, en sonunda o lay günü akşamı özellikle ilericilerin gittiği patates dükkanının önünden geçerken, o anda dükkanın önünde bulunan yurtseverlere sataştılar. Bu sataşma kavgaya dönüştü. Bu kavgaya esnasında faşistlerden biri elindeki bıçakla bir yurtseveri yaraladı. Faşistler kavgaya hazırlıklı gelmelerine rağmen, karşılarda devrimcilerin ve yurt severlerin yiğitçe direnişini görünce çareyi çil yavrusu gibi kaçmakta buldular. Bu kaçma da pek fayda vermedi. Çevrede azıllı MHP'li olarak bilinen bir faşist kurtulmadı hak ettiği dersi aldıktan sonra bırakıldı.

Bu olay bize somut olarak bir kez daha göstermektedir ki, MHP li faşistler, Türkiye'ye paralel olarak burada da ilericilere ve yurtseverlere azgınca saldırmakta ve bu saldırılarını her geçen gün artırarak devam ettirmektedir.

Bu amaçla bize düşen görev örgütlenip aktif olarak mücadeleye atılmaktır. Çünkü faşizme karşı en doğru mücadele örgütlü mücadeledir.

Arnhem Türkiyeli
İşçiler Derneği Kurma Komitesi

Afganistan-İran-Türkiye üzerine yapılan toplantıda TROÇKİSTLERİN PROVAKASYONU

26 Ocakta Frankfurt'ta emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin savaş kışkırtıcılığını protesto etmek; Afganistan'ın Rus sosyal emperyalistleri tarafından işgalini kinamak; ABD'nin İran'daki konsolosluk işgalini bahane ederek geliştirdiği savaş hazırlığına karşı çıkmak; Türkiye'deki faşist baskıları, sıkıyönetimi yeni faşist baskı yasalarını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapıldı.

Yürüyüş, TÖK-YD, ATIF, CİSNU ve GUAFS, ASTA, Gegen die Strömung (Akıma karşı), Fight Back gibi gruplar tarafından düzenlendi. Yürüyüşe 1000'e yakın kişi katıldı. Yürüyüşten bir gün önce yapılan kapalı salon toplantısına "Almanya Troçkist Ligi" adlı bir guruptan kişiler de katıldılar. Bunlar başından itibaren provokasyonlar yaparak toplantıyı sabote etmeye çalıştılar. Konuşmalar sırasında konuşmacılara laf attılar. Konuşmacıların sözlerini "Yaşasın Kızıl Ordunun devrimci eylemi" vs. sloganlarla kesmeye çalıştılar. Sonunda mikrofonu ele geçirmeye çalıştılar. Hazırlanmış sopalarla, coplarla, önu demirli ayakbaşılarla salona gelen bu kişiler, mikrofonu saldırmaları üzerine sabrı taşan kitle tarafından salon dışına atıldılar.

Ertesi gün bütün burjuva basını, bir troçkistin bıçakla ağır yaralandığı, "müslüman fanatiklerin bir ileriçi Alman" bıçakladığı yaygarasını kopardı. Bu yürüyüş yasaklamak için troçkist-polis işbirliğinin devamı idi.

Yürüyüş buna rağmen başarıyla yapıldı. Bu olay gösterdiği, sol maskeli troçkistler, gerçekte karşı devrimcidir. Olay, önümüzdeki dönemde bu gibi provokasyonlara karşı da uyanık olmamız gerektiğini gösterdi.

O. KAHRAMAN

ZİMBABWE/Baştarafı 12.sayfada

bu liderin sağlam bir Marksist (!) olmadığı hemen görülebilir.

Zimbabve halkı bu seçimlerde Mugabe'ye oy verse bile, gerçek kurtuluşun Mugabe gibi liderlerin arkasından gitmekle değil, olmayacağını; İngiliz emperyalistlerinin denetiminde yapılacak seçimlerin kendilerine bir şey getirmeyeceğini gördüklerdir. Zimbabve halkının gerçek kurtuluş yolunu işçi sınıfı önderliğinde anti-emperyalist, anti-feodal devrimler olacaktır.

A.GÜLPINAR

HANNOVER

19.1.1980 tarihinde ATIF-DEV-YOL ve Nidersaksen Türkiyeli Yurtseverler Birliğinin ajitasyon ve propaganda serbestliğinde bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe çağrı olarak binlerce bildiri dağıttık, aynı zamanda MÜCADELE sayı 41 de de duyurduk.

1979'un yazın da Hannover'de devrimci fakat çeşitli görüşte insanların biraraya gelmesiyle, Nidersachsen Türkiyeli Yurtseverler Birliği kurulmuştu. Atif sempatizanları da bu derneğe üye olarak güçlendirmeye çalışmışlardı.

YK yapmış olduğu bir toplantıda yürüyüş yapma kararı aldı. Tüm teşkilatlara haber gönderilerek yürüyüşe çağrı yapıldı. Bunlardan ancak ATIF-ATÖF Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol eylem birliği toplantısına katıldılar. ATIF-ATÖF, HK yürüyüş kararını olumlu bulmuş ve her konuda ortak hareket edilmesi için anlaşmışlardı. Sadece DEV-YOL dan arkadaşlar sempatican olduklarından karara imza atamayacaklarını, fakat konuyu arkadaşlarına ileteceklerini söylediler. Tartışmaların sonucunda bir eylem komitesi kurulması kararı alındı. Komite'ye ATIF-ATÖF ve HK dan birer temsilci katılacak. Aynı zamanda Dev-Yol'un katılması halinde onlardan da bir kişinin komiteye katılması kararlaştırıldı. Aynı toplantıda teknik meseleler görüşülürken, HK yetkilileri daha önceki yürüyüş tarihine (22.12.1979) itiraz ederek, daha üst şefleriyle yaptıkları telefon görüşmesinden sonra, 19.1.1980 tarihini teklif ettiler, ve oy birliği ile kabul edildi. Aynı gün ATIF'li arkadaşlar da ortada bir platformun olmayışını eleştirdiler ve gelecek toplantıya dernek YK nun, mutlaka yürüyüşün amacını ve yönelimini belirten bir platformla gelinmesini, eğer ortak platform üzerinde anlaşılmasa, ajitasyon ve propaganda serbestliğinde yürüyüşün yapılabileceğini teklif ettiler. Aynı zamanda istenirse her grup kendi teklifi olarak bir platformla gelebileceği söylendi. Sonuç olarak bütün bu konular tartışılıp kabul edildikten sonra, toplantı başka bir haftaya ertelendi. Eylem birliği 2. toplantısına, ATÖF kongresi olduğu için ATÖF'den arkadaşlar gelemedi. Atif, Dev-yol, HK dernekten delegeler ve dinleyicilerin katıldığı toplantıya dernek olarak yazılı bir platformla gittik. HK temsilcileri, geçen hafta aldıkları kararı bozduklarını ve HK olarak yürüyüşe resmen katılmayacaklarını bildirdi. Katılmama kararına herhangi bir gerekçe getirmediler. HK temsilcisi sadece dinleyici olarak katılacağını bildirdi. Diğer delegeler, platformda bazı değişiklikler yaparak kabul ettiler. Aynı toplantıda sloganlar üzerinde de tartışıldı fakat Dev-yol'la sloganlar üzerinde anlaşmaya varılamadığından eylem birliği yapılması kararı alındı. Bir de uyulması gereken hususlarla ilgili bir protokol imzalandı.

Bütün bu gerçekler imzalı, tutanaklı ortadayken; gezdiğimiz yerlerde görüyoruz ki, boşa nın kırmızıya olan kını gibi ATIF siyasetinin kını olan ve ondan korkan, dedi koduyu meslek haline getiren HK olmadığımız yerlerde bütün gerçekleri hasır altı yaparak, kendilerinin çağrılmadığını, komiteye alınmadığını, kendilerini bildirdi dağıtma hakkının verilmemesini; hatta yürüyüşte bildiri dağıtmanın yasak olduğu yayınlarını yayarak dedikodu, iftiracı yüzünü bir kez daha ortaya koymuştur.

HK oportunistlerinin bu manevrayarı boşa çıkacaktır. Kararlı devrimciler onların bu sehtekar oyunlarını hergün kitlelere anlatarak onların tecrit ve çöküşlerindedir. Halkın hızlandırılması. Bunlar miting yerine gelerek yürüyüşü provake etmeye çalışmışlarsa da başarılı olamazlardır.

Bunların tüm rezillikleri onların siyasetlerinden kaynaklanmaktadır. Bugün ülkemizde devrim ile karşı-devrim amansız bir mücadele vermektedir. Mücadele kızıştıkça tüm oportunistler, küçük burjuva ekımlar bu mücadele karşısında gerileyerek burjuvaziye yaklaşmaktadırlar. HK da böyle bir teşkilattır.

-HK'nın dedikoduları, karalamaları fazsürmeyecektir.

Hannover'den bir devrimci

İSVİCRE

İsviçre'den gelen bir mektupta bir grup MÜCADELE okuyucusu, turist işçileri polise şikayet edenlerle ilgili "Şikayet ve Karanlık Dünyanın insanları" adlı yazılarında, devrimcileri, demokratları şikayet edenlere şöyle diyorlar :

" Bu devrimci ve yurtsever arkadaşları şikayet edenlere soruyoruz. Sizlerde namus yok mudur? Vicdanınız sızlamıyor mu? Yaptığınız adilğin, şerefsizliğin, soytarılığın ta kendisi değil midir? Veyahut İsviçre polisi sizlere ne hediye ler verdi? Eğer hediyeler verdiyse boynunuza takın ki, herkes bu madalyayı görebilsin.

Okuyucular ve halkımız "bana değmeyen yılan bin yaşasın" denilsin. Bu yılan bugün bana yarın sana deyecektir, öbür gün hepimizi zehirlemeye kalkışacaktır. Bu zehirli yılanları tecrit edelim. Başka yerlere sığramaması için çaba sarfedelim. Türkiye'de sömürücü hakim sınıfların istediği "Böl-Yönet", "kardeşi kardeş düşman ettir" vs. konularla halkı bir birine düşman ettirmektedir. Biz, bunların oyunlarına gelmeyelim, birleşelim, bir olalım beraber mücadeleye edelim.

Diğer bir durum ise... Türkiye'den başka bir ülkeye gitmek acaba kolay mıdır? Kimisinin çulunu, pulunu satıp geldiğini çok duymuşuzdur, kimisinin binlerce liralara faizle alıp geldiğini, onbinlerce borç altına girdiğini çok duymuşuzdur. Bu paraların beşte birini de harağ verdiği bilmediğimiz bir iş değildir. O halde hepimiz birlikte bu durumu defalarca anlatmalıyız. Türkiye'de işçi kardeşlerimiz kursunlanmakta, zindanlar dolup taşmaktadır. Onlar, orda öylesine mücadele ederken, biz yurtdışındaki demokratlarda birbirimize düşmeyelim.

Patronların ağaların uykuları nasıl kaçtıysa, bu arkadaşları şikayet edenlerin de uykularının kaçacağına eminiz, bu yazıda sizlere ders olsun.

İsviçre'den MÜCADELE taraftarı bir grup devrimci

HALK CEPHESİ Mİ, AKP/ML CEPHESİ Mİ?

Batı Almanya'da geçenlerde "Faşizme karşı; Barış, özgürlük ve refah için halk cephesi" adlı bir örgüt kuruldu. Bu örgüt anti-faşist olduğunu iddia eden ve tüm anti-faşistleri birleştirme iddiasıyla ortaya çıkan bir örgüttür. Ancak bu örgütün programı kabaca bile incelendiğinde, örgütün tüm anti-faşistleri doğru bir temelde birleştirme iddiasının boş olduğu görülebilir.

Biz, ATIF ve ATÖF'ü arkadaşlar, bu cephenin yaptığı kuruluş katedaşaline çıkardığımız bir bildiri ile gittik. Bildiride (TÖK-YD nin yayın organı Birlik, Sayı:10 da bu bildiri yayınlanmıştır) Halk Cephesi üzerine eleştirilerimizi getirdik. Amacımız Halk Cephesini kurana larla tartışmaktır. Ancak "cephe" ciler bizimle tartışmaya yanaşmadılar, hatta üzerimize saldırarak bildiri dağıtmanızı engellemeye çalıştılar. Bizler, bir kez daha özellikle "Cephe"de baş rolü oynayan Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist (AKP/ML) ve onun "kardeşi" Halkın Kurtuluşu'nun gerçek yüzünü gördük.

Bunlar bizimle tartışmaktan kaçmakta, görüşlerimizin yayılmasından öcu gibi korkmaktadırlar. Ellerinden gelen her yerde, provokasyon yaparak ve hatta şiddet kullanarak bunu engellemeye çalışmaktadırlar. Bizler, bunların provokasyonuna aldırmmamalı, soğukkanlı olmalı ve siyasi teşhir işini sürdürmeliyiz.

L.GÜLER

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P.E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1.Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str.159
1.Berlin 62

SAMSUN

PATRON AĞA DÜZENİ, EMEKÇİLERİ- DEVRİMCİLERİ, YURTSEVERLERİ KATLETMEKLE KENDİSİNİ ÇOKUŞTEN KURTARMAYACAKTIR

23 Kasım 1979 Cuma günü çeşitli millî yetlerden Türkiye halkının yiğit bir evladı, kararlı bir devrimci savaşçısı olan İsa Demirbaş'ı yitirdik. İsa Demirbaş, komprador patron ağa düzeninin yeminli köpekleri faşist polisler tarafından hunharca katledildi.

İsa, 1955 yılında doğdu. Babası bu düzenin sömürüsü içinde zorlukla geçinebilen bir öğretmendi. İlkokulu bitirdikten sonra, ailesine yardımcı olabilmek için simitçilikten, sırt hammallığına kadar bir sürü işe girip çıktı. Küçük yaşlardan itibaren ağır işlerde çalışması, bu sömürü ve zulüm düzenine yüreğinde isyan kıvılcımlarını oluşturmaya yol açtı. Gide rek bu sömürü ve zulüm düzeninden kurtulugun devrimle olacağını kavradı. Ve 12 Mart faşist diktatörlüğü döneminin çetin koşulları içinde bunun propagandasını yaptı. O zaten oldukça dar olan devrimci çevrede '71 yenilgisiyle ortaya çıkan yıl gınlığa ve umutsuzluğa karşı mücadele etti. Umutsuzluğa düşmüş bir çok ilerici, yurtsever demokrat ve devrimcinin mücade le azimlerini canlandırdı. Gerici-faşist propagandanın etkisi altında kalmış yüzlerce gencin devrim saflarına katılmasını sağladı.

İsa, devrimin propagandasını yapıyor ve etrafındaki devrimcileri örgütlemeye çalışıyordu. O bunu yaparken kanunî imkanlardan yararlanmanın önemini de savunuyor, pratikte de bir çok gösteri, yürüyüş, mitingler tertiplemede görevler alıp, en ön saflarda bu mücadeleleri örgütlemeye çalışıyordu. O yıllardır sömürü ve baskı altında inleyen bütün üreticilerinin ekonomik-demokratik mücadelelerinin örgütlenmesinde aktif bir rol oynadı. BAFRA TÜTÜN ÜRETİCİLERİ BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DERNEĞİ (BATÜB-DER) nin kuruluş çalışmalarına katılarak, yönetim organında da yer aldı.

İsa, kitlelerin olduğu her yerin devrimciler için bir çalışma alanı olduğu anlayışından hareket ederek, askerliğini yaptığı 20 ay süresince askere alınmış halk çocuklarına "vatan borcu" nun niteliğini anlatı. Devrimin propagandasını yaptı. Askerlik dönüsü okuduğu gece lise sini terkederek Sinop Tekel İşletmesinde muhasebeci olarak işe girdi. Sıkıyönetimin ilanı ve halkımız üzerindeki faşist baskıların, zulmün artması, bu durum karşısında halk güçlerinin örgütsüzlüğü ve dağılıklığı devrimcilerin omuzlarına yeni görevler yükliyordu. O bir devrimci olarak halk güçlerini toparlama, örgütlemeye sorumluluğunu omuzlarında hissediyordu. Çünkü örgütsüz halkın hiç bir şey yapamayacağını kavramıştı. Bu dönemde İsa, mesleğini terkederek bütün hayatını devrime vakfetti. Tüm zamanının ve yaşamının devrim mücadelesine adanarak, Bafra köylerinde yoksul emekçi halkın örgütlenme çalışmasını üstlendi. Köy köy, ev ev dolaşarak, halkın sorunlarını dinliyor, sorunların çözümünde yardımcı oluyor, kurtuluş yollarını anlatıyordu. İsa, bu mücadele içinde kararlılığı, alçakgönüllülüğü, çalışkan ve fedakar yapısı ile kısa sürede devrimcilerin ve çevre halkının sevgisini kazandı.

Çevrede devrim mücadelesinin güçlenmesi hakim sınıfların resmi ve sivil faşist güçlerin yüreğine korku salmıştı. Başta belediye başkanı azıllı faşist SEFER PEKER olmak üzere kaymakam ve tüm polis teşkilatı devrimciler üzerindeki baskıları alabildiğine artırdılar. MHP ve ÜGD li sivil faşistler, bunların desteğinde devrimcilere azgınca saldırılar düzenliyorlar.

İsa, 24 Kasım 1977 de işkencede katle dilen yiğit halk savaşçısı M.Zeki Şerit'in ölümünün 2. yıldönümünde faşist polislerin tuzağına düştü. Ellerinden kurtulmak için direndi. Fakat gözlerini kan bürümüş faşist polisler büyük bir hınçla üzerine saldırıyorlardı. İsa, silahına sarıldı. İki polisi yaraladı. Fakat bir başka polisin açtığı ateşle vuruldu. Komprador patron ağa düzeninin yeminli uşakları devrimcilere karşı sınırsız kinlerini bir kez daha gösterdiler. Yaralı polisler derhal hastaneye kaldırıldığı halde, İsa ölümcül yarasıyla 3,5 saat bekle tildi.

Komprador patron ağa düzeninin bu yeminli uşaklarının yurtseverlere, devrimcilere, Marksist-Leninistleri bu denli canice saldırmalarının sebebi nedir? Niçin yurtseverleri, devrimcileri, Marksist-Leninistleri hunharca katlediyorlar?

Çünkü onlar, halkımızın gelişen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin bu sömürü ve zulüm düzenini tüm uşakları ile birlikte yerle bir edeceğini biliyorlar. Onlar çok iyi biliyorlar ki, bu mücadele başarıya ulaşırsa halkımız üzerin

de senelerdir kurdukları kanlı saltanatları yıkılacak, bir avuç sömürücü üzerin de emekçi halkımızın diktatörlüğü olan Demokratik Halk Düzeni kurulacaktır. İşte bunun için onlar devrimcilere, yurtseverlere hunharca saldırıyorlar. Onları katletmekle bu mücadeleyi önleyebileceklerini sanıyorlar. Ama çabaları boşuna.

İsa arkadaşımızın kısa ve şerefli mücadelesi, kararlılığı, korkusuzluğu, halkımızın davasına bağlılığında mücadelemiz de bize örnek oluyor, olacaktır.

Komprador patron ağa düzeninin resmi güçleri onun ölüsünden bile korkarak cenaze töreni yapılmasını engellemek için tüm güçlerini seferber ettiler. Polisler cenazeyi zorla kaçırmaya kalkışınca polis ile halk arasında çatışma çıktı. Polis barikatı iki kez yarılmasına rağmen yine de cenazenin kaçırılması engellenemedi. Cenaze köyde jandarma kuşatması altında defnedildi.

Cenaze töreni "proleter devrimci"lik adına ortaya çıkan küçük burjuva gurupların halkın devrim mücadelesine karşı sormusuzluklarının, tekeldi dar gurupçu anlayışlarının sergilendiği bir eylem oldu. KSD revizyonistleri "anti-Sovyetik" sloganları savundugumuzu bahane ederek eylem birliği önerimizi red etti. Ve böylece halk güçlerinin birliğini sağlamak diye bir sorunları olmadıkları ortaya koydular. Dev-Sol oportunistleri de KSD'nin tavrını doğru bularak cenazeye katılmadılar. Ancak Dev-Sol ve Kurtuluş'tan devrimci arkadaşlar, şeflerinin bu sorumsuz tekkeci tavrlarına rağmen kalabalık bir şekilde cenazeye katıldılar. Halkın Kurtuluş'undan arkadaşlar ise eylem birliği önerimize olumlu karşılık verdiler. Ve böylece HK şeflerinin son dönemde tabanı içinde geliştirmeye çalıştığı düşmanlık çizgisi, devrimcilerle tartışmama anlayışı pratikte iflas etti. HK dan devrimci arkadaşlar cenaze töreninde birlikten yana olumlu bir tavır koydular ve devrimciler ile birlikte polise karşı di rendiler. Dev-Yol revizyonistleri birlik üzerine bob bol sahte laflar etmelerine rağmen, sorumsuz fırsatçı anlayışlarını terketmediler. Halk güçlerinin birliğinin daha da önem kazandığı bu dönemde, eyleme katılmayarak halka ve devrime karşı sorumsuzluklarını bir kez daha sergilediler.

İsa arkadaş katledildi. Fakat onun mücadelesi ve uğrunda mücadele ettiği fikirler yaşayacak, onun gibi nice devrimciler yaratacaktır.

**İSA DEMİRBAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!
YASASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DÜZENİ**

Samsun'dan Mücadele okuyucuları

ÇAĞLAYASIN KIZILIRMAK

Kızılirmak Kızılirmak
Çağlayasın Kızılirmak
İsa yoldaş katledildi
Ağlayasın Kızılirmak
Yollarına tuzak kurmuşlar yoldaş
Seni kahpecene vurmuşlar yoldaş
Yollarına tuzak kurmuşlar yoldaş
Cesedine dipçik vurmuşlar yoldaş
Senin ölünden de korkmuşlar yoldaş
İsa yoldaşım halk savaşçısı
Karadeniz sis mi tutar
Kinli yürek yas mı tutar
İsa yoldaş ölmeyinen
Silahımız pas mı tutar
Serptiğin tohumlar çiçek açacak
Diktiğin fidanlar meyva verecek
Serptiğin tohumlar çiçek açacak
Diktiğin fidanlar meyva verecek
Yiğitliğin bize örnek olacak
İsa yoldaşım halk savaşçısı
Sevdalıydın sevdalıydın
Savaşmaya sevdalıydın
Can bedeli kavgan ile
Sen halkına sevdalıydın
Ağit oldun anaların dilinde
İşyan oldun halkımızın kalbinde
Ağit oldun bacıların dilinde
İşyan halkımızın kalbinde
Mermi oldun namlumuzun ucunda
İsa yoldaşım halk savaşçısı

BAFRA

KOMPRADOR-PATRON-AĞA DÜZENİ AYIRIM GÖZETMEKSİZİN TÜM HALKIMIZA SALDIRIYOR

Samsun ve Bafra'da MHP'li ÜGD'li faşistlerin baskıları ve katliamları gün geçtikçe artmaktadır. Geçtiğimiz günlerde,

faşistler tarafından pilot bölge olarak seçilen Bafra'da evinden görev yerine gitmekte olan bir grup yurtsever devrimci öğretmen bir arabanın içerisinde alçakca kurşunlanmış, Cemal Dağdelen ve Fatma Ün adındaki iki yurtsever devrimci olay yerinde ölmüş, diğer iki yurtsever ise yaralı olarak kurtulmuşlardır. Bafra'nın pilot bölge olarak seçilmesinin nedeni nedir?

Komprador patron-ağa devleti yaklaşık birbuçuk yıldır, halkımız üzerinde uyguladığı sıkıyönetimin alanını sıkıyönetimin olmadığı illerden birisi olan Samsun'a sıkı yönetim sınırları içerisine sokmak için, tıpkı ilk başta sıkıyönetimi ilan etmek için K.Maraş'da uygulamış olduğu katliam ve provakasyon örneğini burada da yapmak istiyerek, burayı da sıkıyönetim sınırları içerisine almayı planlamaktadır. İşte Samsun ve Bafra'da aylardan beri devletin resmi ve sivil güçlerinin devrimcilere yurtseverlere ve demokratlara böyle hayasızca saldırılarının nedenlerinden biri budur. Ama nafi! Komprador patron-ağa devleti bugün Samsun ve buna benzer birçok illerde uygulamış olduğu baskı, zulüm ve katliamlar sıkıyönetimin olduğu illerden farksızdır. Ama onların bu baskı ve sömürüleri halkımızın marksist-leninistlerin önderliğinde gelişecek Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Mücadelesini engellemeyecektir. Baskı, zulüm zincirleri kırılacaktır. Halkımız zafer kazanacaktır.

Cemal Dağdelen ve Fatma Ün arkadaşlar ölümsüzdür!

Bafra'dan Mücadele okuyucuları.

★

KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ DÖKTÜĞÜ KANLARA-YAKTIĞI CANLARA HERGÜN YENİLERİNİ EKİLİYOR

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist devleti, halkımız üzerindeki baskı, sömürü ve zulmünü her geçen gün biraz daha artırmakta, halkımızın sırtından yapılan soygun ve talanı katmerleştirmektedir.

14 Ekim seçimlerinin "kara kısbetli pehlivanı" Amerikan uşağı faşist AP kısa zamanda efendilerinin teveccühünü kazanarak, hakim sınıflara ekonomik buhranlarını çözmenin teminatını vermek istiyor. Yeni çıkarılmakta olan karşı-devrimin faşist terör yasaları halkımız için kan ve zulüm getirmekte, kompradorların toprak ağalarının zenginlik ve sömürülerini güvence altına almaktadır. Halkımız faşist baskı ve zulme boyun eğmemekte, her geçen gün bu kara düzene duyduğu nefretini gösterilerle, işgallerle, grevlerle, mitinglerle, yürüyüşlerle ortaya koymaktadır.

Emperyalistler ve uşakları komprador patron ve ağalar halkımızın yükselen bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini esas olarak faşist devletleri vasıtasıyla engellemeye çalışıyorlar. Ancak diğer yandan devletin doğrudan desteğiyle halkımızın üzerine saldırı mak için sivil köpekler beslenmektedir. Yeni AP hükümetinin kurulmasıyla ırkçı fanatik MHP'li ÜGD'li faşist devletten aldıkları güçlü destekle, yurtseverlerin, devrimcilerin, Marksist-Leninistlerin üzerine daha da azgınca saldırımlarını sürdürüyorlar. Gün geçmiyor ki, bu azıllı faşistler onlarca ilerici, yurtsever devrimci, demokrat öldürmesin.

Aralık ayının ilk günü (1.12.79) MHP'li faşist caniler yıllarca süregelen cinayetlerine bir yenisini daha eklediler. Samsun'un Bafra kazasında yiğit devrim savaşçısı Zeki Gök evinden işine giderken sabah karanlığında faşist köpekler tarafından alçakca katledildi.

Patron-ağa devleti çok kan döktü, çok can yaktı, çok ev yıktı. Bu yıkılan evlere eklenen yenisi ise Zeki'nin evidir. Zeki, kalabalık bir aileli, çocuğunu çocuğunu yalnız başına çalışarak geçindiriyordu. Onun ölümüyle ailesi perişan durumda kaldı. Patron-ağa devletin böyle perişan durumda bıraktığı ailelerin sayısı az değildir.

Bizler tüm Türkiye halkına ve yiğit Zeki arkadaşına bir kez daha sözveriyoruz ki patron-ağa devleti döküğü kanda boğulacaktır. Türkiye'nin yoksul ve emekçi halkı er yada geç kendi davasına sahip çıkacak, baskının ve zulmün olmadığı kendi öz iktidarını, Demokratik Halk iktidarını kuracaktır.

Bafra'dan MÜCADELE okuyucuları

TEK KURTULUS YOLU DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR

Son günlerde ilan edilen %100 ü geçen zamlar, paranın değerinin tekrar düşürülmesi ve alınan bir dizi "tedbir" zaten binbir zorlukla geçinebilen emekçi halkımız için hayatı yaşanılmaz duruma getirdi. En temel ihtiyaç maddelerinin fiyatı iki katına çıktı. Bunlardan bir çoğu zaten piyasada bulunmuyor. İki katına çıkan fiyatlarla rağmen, işçi sınıfı ve emekçi halkımızın gelirinde değişen bir şey yok. Tam tersine Türk parasının değerinin düşürülmesi ile ceplerindeki 100TL 50TL oldu. Ücretleri yarı yarıya düştü. Ama gözlerini kâr hırsı bürümüş hakim sınıflara komprador patronlara bu da yetmiyor. Onlar işçi sınıfımıza daha fazla soyup soğana çevirmenin planlarını yapıyorlar. Pahalılığın nedenini "artan işçi ücretleri" olarak göstermeye çalışarak getirmek istedikleri "eş-mobil sistemi" ile işçi ücretlerini dondurmanın planlarını yapıyorlar.

Tüm bunlara karşı birleşip örgütlenip mücadele etmek isteyen emekçi halk karşı sında bu düzeni korumakla görevli orduyu polisi, bu amaçla ilan edilen sıkıyönetimi ve faşist kanun maddelerini buluyor. Halkın gelişen mücadelesini engellemek için ilan edilen sıkıyönetim, bu görevini yerine getirmek için her geçen gün daha da azgınlaşarak halkımıza saldırıyor. Zaten sıkıyönetim ilanı ile birlikte askıya alınan dernek kurma, miting, gösteri, yayın, vb. demokratik haklarımız bir yana bugün en tabii hakkımız olan insan onuruna uygun bir şekilde yaşamak, evinde polisine askerini evinde basıp kendisini işkenceye götüreceği korkusu duymadan oturması imkansız hale gelmiştir. Geceleyin yetaklarından kaldırılıp işkenceye götürülen, haber alınmayan, katledilen yurtseverleri, devrimcileri duyuyoruz. Arama, kimlik kontrolü bahanesiyle her gün evlerimiz basılıyor. Hakim sınıflar uygulamaları bakı ve zulmü kanunlaştırarak, "yasal" gerekçe uydurabilmek için yeni yeni baskı yolları çıkartıyor.

Ama bütün bunlar, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın mücadelesini, direnişini durdurmaya yetmiyor. Halkımız buncelme, baskıya, onu ilağine kadar sömürün bu düzene karşı tepkisini gösteriyor mücadelesini sürdürüyor. İzinli miting ve gösterileri yasaklayan sıkıyönetim, korsan miting ve gösterilerle başa çıkamıyor. Grevler yasakmış, Bakanlar Kurulu kararı ile ertelenmiş, vs. işçi sınıfımız direnişlerle, işi yavaşlatma eylemleriyle, işyerlerini işgallerle hakim sınıfların yüreğine korku salıyor. Bugün henüz örgütsüz olan halk yığınları da tepkilerini kendiliğinden eylemlerle ortaya koyuyorlar. Mesela vapur ücretlerine yapılan zamlara karşı halk bilet almadan yolculuk ederek tepki gösteriyor. Öğrenci gençlik her türlü baskıya, askeri kışlağa döndürülen okullarına rağmen mücadelesini sürdürüyor. Bu mücadelenin korkusuyla hakim sınıflar okulları kapatmaya çalışıyor, yarı yıl tatilini "hava şartları" vb. bahanelerle uzatma yolunu seçiyorlar. İşçileri, köylüleri, esnafı, öğrenci ve öğretmeni ile birlikte emekçi halkımız, 24 Aralık K. Maraş olaylarını protesto eylemlerinde olduğu gibi dayanışma içinde eylemler koyarak hakim sınıfların yüreğine korku salıyorlar.

Bu mücadelenin başını halk demokrasi si ve bağımsızlık mücadelemizi son ve kesin zafere götürebilecek tek güç olan işçi sınıfı çekiyor. Birçok fabrikada sıkı yönetimin yasaklamalarına, baskısına rağmen direnişler, işi yavaşlatma veya bırakma eylemleri sürüyor.

Ekonomik hakları için mücadeleye girişen işçiler, sıkıyönetim kuvvetleri tarafından gözaltına alınıyor, işkence görüyor, işten atılıyorlar. Ama tüm bu baskılar işçi sınıfının mücadelesini durdurmaya yetmiyor. Aralarındaki dayanışmayı sürdürüyor, gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılması için direniş geçiriyorlar. İşte İstanbul Mensucat Santral fabrikaları. İşçiler, işçileri kışkırtık

ları iddiasıyla işten atılan 90 arkadaşlarının tekrar işe alınması için direnişlerini sürdürüyorlar. 5500 işçi, patrona ve sendika ağalarına karşı mücadele ettikleri için işten atılan 90 arkadaşları işe alınmaya kadar direnişlerini sürmeye kararlılar.

İstanbul'daki Tekel fabrikalarında 10,000 işçinin bir ayı aşkın süredir sürdürdükleri direniş tüm baskılara, işten atılmalara ve sendika ağalarının tüm engellemelerine karşı devam ediyor. Tekel Genel Müdürlüğü-sıkıyönetim işbirliği ile önder durumunda olan işçiler tesbit edilerek önce iş akitleri fes ediliyor, sonra göz altına alınıyorlar. Tekel Genel Müdürlüğü duyurular yayınlayarak "derhal iş yapmadıkları takdirde iş akitleri fes edilerek güvenlik kuvvetleri tarafından dışarıya atılacakları" söyleyerek işçileri sindirmeye çalışıyor. Ama boşuna. Bu kararlı direniş, birçok okulda öğrenci gençliğin gösterileriyle destekleniyor. Sıkıyönetim kuvvetleri tarafından kuşatılan fabrikalardaki direniş hakim sınıfların yüreğine korku saldı.

İzmir'de Tarış yağ kombinalarında polis ve jandarma tarafından yapılan baskın ve aramaları, yeni tayin edilen faşist yöneticileri protesto eden işçiler direniş geçtiler. Bu direniş öğrenci gençlik tarafından da desteklendi.

Hakim sınıfların başarısı geçici, işçi sınıfımızın zaferi kaçınılmazdır

Bir çok destekleme eylemi yapıldı. Polisin bu eylemlere azgınca saldırması üzerine bir çok yerde polisle çatışma çıktı. 10,000 işçinin katıldığı bu direniş on binlerce asker ve polisin saldırısıyla kırılınca dek aktif bir şekilde devam etti. Ve geniş emekçi yığınlar tarafından der yer yer yapılan direniş ve gösterilerle desteklendi. İzmir'de belediye işçisinden banka memuruna, esnafına kadar emekçi halkımızın dayanışma içinde Tarış direnişini desteklemek amacıyla iş birlikleri, düzenlenen korsan eylemler, hakim sınıfların yüreğine korku saldı. Hakim sınıflar Tarış işçilerini destekleyen Çimentepe ve Gültepe gecekondu halkı üzerine azgınca saldırdı.

Antalya'da Antbirlik'te 3800 işçi genel müdürün tutumunu ve toplu sözleşme hükümlerini ihlal etmesini protesto için direniş geçtiler. Bunlar önemli görülen bir kaç örnek. Ülkenin her yanında işçi sınıfı ekonomik, demokratik hakları için mücadelesini düzene karşı muhalefetiyle birleştirerek sürdürüyor.

Hakim sınıfların bütün baskı ve saldırıları halkın muhalefetiyle ezemeyecektir. Hakim sınıfların halka karşı kazandığı "zaferler" geçici olacak, işçi sınıfı önderliğinde örgütlenen emekçi kitleler hakim sınıfların sömürü ve zulüm düzenini Demokratik Halk Devrimi ile ergeç tarihe gömeceklerdir.

H.KEMAL

DIYARBAKIR

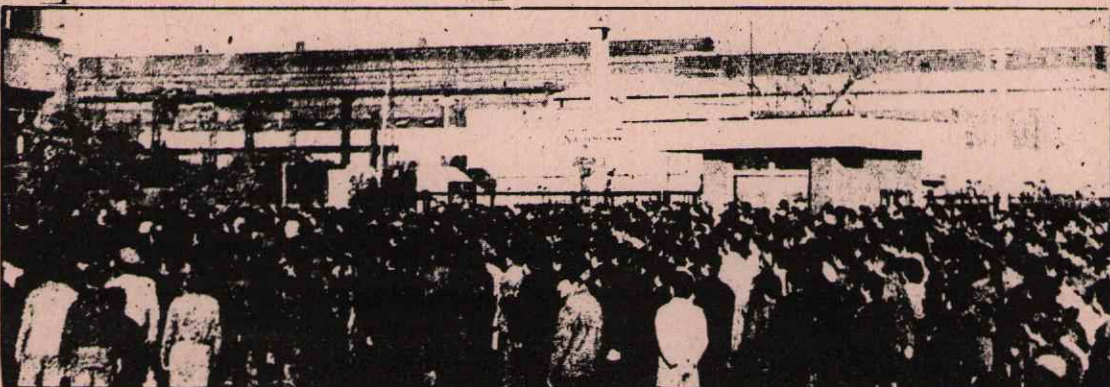
DIYARBAKIR KAPALI CEZAEVİ YÖNETİMİ DEVRİMCİ TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERE İŞKENCE YAPIYOR

Ülkemizin hemen her tarafında olduğu gibi Diyarbakır'da da yüzlerce yurtsever-devrimci ve demokrat kişi cezaevlerine doldurulmuş bulunmaktadır. % 99'u emekçi kitlelerden oluşan bu yüzlerce insanın zindanlara doldurulmasına gerekçe olarak ta "islah etme", "eğitme" vb. gibi sahte nedenler gösterilmektedir. Oysa, gerek askeri ve gerekse sivil cezaevlerinden tek birini dahi gören sıradan her insan gerçek durumun bu olmadığını her kâla görecektir. Gerçekte bu binlerce insan aslında toplumsal yapının bozukluğunun ürünü olarak ortaya çıkan birtakım "suç" lar bahane ederek ve en önemlisi de baskı ve sömürüye karşı gelişen mücadeleyi durdurabilmek amacıyla zindanlara doldurulmuştur ve doldurulmaktadır. Çünkü bugün binlerce devrimci insan sırf devrimci olduklarından, toprak işgalleri ve grevler örgütlediklerinden, bilimsel yayınlar okuduklarından, akademik-demokratik mücadeleler örgütlediklerinden, kısaca hakim sınıfların kendi deyimleriyle "komünizmi savunmak ve bir sosyal sınıfın iktidarını yıkmak istediklerinden" zindanlara doldurulmuşlardır. Bütün bunlar hakim sınıfların sallantıda olan kendi iktidarlarının çöküşünü önlemek için başvurdukları tedbirlerdir. Yani baskı, sömürü ve zulme karşı gelişen mücadeleyi durdurabilmek ya da pasifize edebilmek. Komprador patronların ve toprak ağalarının uşaklarının cezaevlerindeki uygulamada bunun böyle olduğunu daha da bariz bir şekilde göstermiştir.

Burjuva basını cezaevlerindeki işkenceyi örtüyor. Ve bugün baskıya ve işkenceye karşı cezaevlerinde gelişen mücadeleyi gizlemek artık uşak basının öyle 'pek kolay' başarabileceği bir iş olmaktan çıkmıştır. Fakat uşak basın yine de cezaevlerindeki işkenceyi ellerinden geldiğince gizlemeye, devrimci mücadeleyi ise yalan-yanlış ve uyduruk laflarla karıştırarak vermektedir. Ama gerçekler inatçıdır! Uşak basının bütün gerici çabalarına rağmen gerçekler er ya da geç kitlelere ulaşacaklardır. Komprador patron-ağa devletinin işkenceci uşaklarının saldırıları Diyarbakır'da özellikle son dönemde daha da yoğunlaştı. Cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlülere çoğu zaman gerekçe dahi gösterilmeden keyfi olarak işkence edilmektedir. Yakıt, yiyecek, yatak vb. sorunlar ise cezaevleri yönetimlerinde kasıtlı olarak tutuklu ve hükümlülerin aleyhine işletilmektedir. Daha bundan bir süre önce Diyarbakır sıkıyönetim cezaevinde cezaevi yönetiminin keyfi uygulama ve baskılarını protesto etmek ve ekonomik-demokratik haklarını kazanmak uğrunda bütün tutuklular dört günlük açlık grevine gittiler. Yarım gün ziyaretçilerle görüşmeleri boykot ettiler. Cezaevi yönetiminin keyfi uygulamalarını protesto eden yazılar yazdılar.

Diyarbakır sıkıyönetim tutukluveindeki baskıya ve işkenceye karşı mücadele sürenken bu kez de Diyarbakır kapalı cezaevinde cezaevi yönetimi devrimci tutuklulara işkence yaptı. Cezaevi müdürünün başını çektiği işkence ekibinin amacı cezaevindeki en küçük kıpırdanışı dahi bastırmaktır. Zaten cezaevi müdürü bunu kendisi itiraf etmektedir. Son olarak Diyarbakır kapalı cezaevindeki tutuklu ve hükümlüler kendilerinin ekonomik-demokratik haklarını sağlamak ve insanca bir yaşama kavuşmak için cezaevi idaresine başvurmayı kararlaştırdılar. Bunun için aralarından iki devrimciyi temsilci olarak seçtiler. Daha sonra cezaevi yönetimine giden bu iki devrimci cezaevi müdürünün baskı ve tehditleri ile karşılaştılar. Cezaevi müdürü iki devrimci tutukluya, "siz mahkumların babasımsınız, size onlardan eş..ek.." diyerek hakaret etti. Daha sonra temsilci olan iki devrimciden birinin kafasına silahını dayayan cezaevi müdürü, söz konusu devrimciye "içeride kahrolsun faşistler" demesini istedi. Fakat devrimci tutuklu bu defa yine "kahrolsun faşistler ve kahrolsun işkenceciler" deyince cezaevi müdürü tekmelerle ölüm tehdidi savurdu ve silahın kabzasıyla devrimci tutuklunun kafasına vurarak "kahrolsun komünistler kahrolsun kürtler" demesini istedi. Ne varki devrimci tutuklu bu defa daha da gür bir biçimde "kahrolsun faşistler, kahrolsun komprador patron-ağa devleti" deyince, cezaevi müdürünün başını çektiği ve başgardıyanlardan Şükrü Abay ve Hacı Bereket'in katilediği işkence ekibi hep beraber ve vahşice demir çubuk ve sopalarla devrimci tutukluya işkence

Devamı 10. sayfa

yaptılar. Bu durum aynı anda cezaevi tutuklu ve hükümlüleri tarafından sert tepkiyle karşılandı ve protesto gösterisi yapıldı. Daha sonra mahkumların ayaklanmasından korkan işkenceci faşistler devrimci tutukluyu bırakmak zorunda kaldılar.

Bu, Diyarbakır cezaevindeki işkence ekibinin vahşi işkencelerinden sadece bir tanesidir. Şimdiye kadar bu vahşi ekibin nice yurtsever-devrimciye işkence yaptı. Hakim sınıflar Diyarbakır'da eskiden olduğu gibi şimdi daha da çok ve geniş bir şekilde işkence çarklarını çalıştırmaktadırlar. Yakalanan yurtsever, devrimci demokratlar konulacakları zindanlara götürülmeden evvel uzun süre baskıya ve işkenceye maruz bırakılmaktadırlar. Diyarbakır emniyet teşkilatı 1.ve 2. şube yöneticileri adeta devrimcilerin kanını emmek için can atıyorlar. Yakaladıkları her devrimcinin başına, leş yemiş kargalar gibi çörekleniyorlar. Daha bundan bir süre önce yakaladıkları bir yurtsevere ellerinden geldiğince işkence yaptılar ama istediklerini alamayınca, emniyet binasının 4. katından aşağı attılar. Daha sonra da hakim sınıf uşağı valinin ağzından bu yurtseverin intihar etmek için kendisini attığı süsünü verdiler. Bu ve buna benzer yalanlarla işrenç ve halk düşmanı yüzlerini gizleyebileceklerini sanıyorlar.

Bütün bunlar neyi göstermektedir? Bunlar her şeyden önce halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin verdiği boyutları ve bu mücadeleye karşı patron-ağaların resmi ve sivil uşaklarının aldıkları karşı devrimci tavrı göstermektedir.

Olgular göstermiştir ki, patron-ağaların eli kanlı uşakları ne kadar baskıya, zulme ve işkenceye başvurlarsa vursunlar, bu işrenç yöntemler onları kaçınılmaz hazin sonlarından kurtaramaz. Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi ise bütün baskıları, zulmü ve işkencecileri alt ederek, zindanlarda ve hayatın her alanında, kısacası kitlelerin olduğu her yerde sömürücü zalimleri tarihin çöplüğüne atarak başarıya ulaşacaktır.

DIYARBAKIR, İŞKENCECI KATİLLERE MEZAR OLACAKTIR!
BASKI, İŞKENCE VE ZULÜM MÜCADELEMİZİ DÜRDÜRMEZ!
CEZAEVLERİ "İSLAH ETME"EVLERİ DEĞİL,
BASKI,ZULÜM VE İŞKENCE YUVALARIDIR!
KAHROLSUN KOMPRAĐOR PATRON-AĞA DEVLETİ
YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

Diyarbakır'dan
Devrimciler

AÇIK MEKTUP/Baştarafı 5.sayfada

Eğer bu istek tabandan gelirse, bunun gerekliliği kavranırsa, kitlelere yazıp-ta okutamadığımız, konferanslarda dinle temedığımız birçok gerçekleri, göze,kulağa ve yüreğe aynı anda tiyatro yoluyla vererek şimdiki başarı oranımız daha da yükselir.

Benim düşüncem tiyatroyu oluşturacak işçi arkadaşların bu işi benimseyip, görev bilip kendilerini bu zorlu çalışmaya adanmalarıdır. Bunlar için bir ön çalışma gerektigine inanıyor, toparlayabildiğim kadarıyla bu işi gerçekleştirmek için ATİF'in aşağıdaki soruları göğüsle yip göğüsleyemeyeceğini soruyorum.

Tüm MÜCADELE okuyucularını da bu konu da temeli genişletecek neler düşünüyor - larsa veya gereksiz görüyorlarsa tartışmaya çağırıyorum bu sütunlardan.

Söyle ki;
- ATİF böyle bir tiyatronun gerekliliği ne inanıyor mu?
- İnanıyorsa böyle bir nüve oluşturup yaratabilir mi?
- Federasyon olarak sonradan kendisini yaşatacak tiyatronun ilk eldeki mali portresini karşılayabilir mi?
- Merkezi bir yerde sürekli salon bulabilir mi?
- Devrimci sanatın eğitimini üstlenecek yetiştiriciler bulabilir mi?
- Federasyon olarak kendi içinde merkezi bir dramaturji(metin denetleme) olayını sağlıklı yaşatabilir mi?
- Üyelerim dediği Türkiyeli işçilere ATİF aynе olup onların içinde bulunduğu gerçekleri daha iyi görmelerine yardımcı olabilir mi?

İşte benim çimdilik düşünebildiklerim bunlar, belki bu işle ilgilenen başka arkadaşlar da vardır. Onlar da kendi düşüncelerinde yazarlarsa karşılıklı katkıımız olur bu ortak konumuza kanısındayım.

E.C

romanlar ile halkın aç kalmış seks duyguları tahrik edilir.Böylece bu tip film lere talep oldukça artmış olur.Talep'in artması yerli veya yabancı film şirketlerine milyonlar kazandırırken,hakim sınıflar böylece her iki yönüyle de kazançlı çıkarlar.Birincisi maddi yönden,ikincisi ideolojik yönden.İdeolojik yönden diyoruz çünkü;seks filmlerinin olsun,roman ve der gilerinin olsun, vaaz etmeye çalıştığı tek şey,'dünyanın seks üzerine kurulu olduğu,ondan başka önemli bir şey olmadığı'dır.

Seks kültürünü yaymada,halkın maddi ve manevi yönlerini sömürmede sadece filmler dergiler,romanlar aktif rol oynamaz.Aktif rol oynayan,sözde kendine ciddi' sıfatını takan "Hürriyet" türü gazeteler de vardır.Fakat bunların metodu daha değişik tir.Örneğin "Modern Gazete","Hafta Sonu" gibi belki yarı çıplak kadın resimlerini basmaz ama,"seks bunalımlarınıza yardımcı oluyoruz" adı altında gazetelerinin tirajını üç misline çıkartırlar.Bu tür gazetelerin içinde özellikle "Hürriyet" oldukça başarılı olmaktadır.

Bu gazeteler gerçekte binlerce insanın cinsel sorunlarına çare bulabilirler mi? Bunun olanağı var mı?

Cinsel sorunlar da toplumdaki diğer sorunlar gibi kişisel değil bizzat toplumun sorunlarından bir tanesidir,soyutlanarak ele alınamaz.Hele ülkenin sosyo-ekonomik yapısından hiç de ayrı düşünülemez.Bu anlamda "Hürriyet'in,"Seks Haritası" başlıklı(şimdi bu seri bitti) sözde sorunları çözümüme yazı dizisinde öyle sorunlar,öyle anormal olaylar çıkıyor ki,bunu bir i-ki bilmiş profesörün iki bilimel laf etmesiyle çözüleceğine inanmak saffidilik olur.

Gerçekten yardıma muhtaç binlerce insan bir yığın sorunlarını "Hürriyet'e" yazıyorlar. Bu mektuplardan bir-iki örnek vermek oldukça faydalı olacaktır.

"ÇARESİZİM" rüzumlu genç bir kızın mektubu.

"Ben 18 yaşında genç bir kıyım.Fakat müteasıp bir aileden olduğum için bugüne kadar değil bir erkek arkadaşım olsun sokağa bile tek başıma çıkmış değilim.Bu koşullar beni,aynı durumda ve ben den dört yaş büyük olan bir komşu kızyı la sapık yollarda birleştirdi.O bize geldiğinde ben onlara gittiğimde ve yalnız olduğumuzda sevisme denemelerine giriştik.Daha doğrusu o bana herşeyi öğretti. Geçen yıl da anne ve babasıyla yurtdışına gitti.Şimdi ben bu alışkanlığı sürdürememem bunalımları içindeyim.Evlenmekten de kaçıyorum.Ne yapmam gerek?"

" 22 yaşında üniversiteli bir gencim. Genelevlere gittiğimde ilk denemelerim başarısızlıkla sonuçlandı.Gittiğim kadınlar bana çok kaba davrandılar ve alay ettiler.Daha önce kızlarla hiç ilişkim olmamıştı.Küçüklüğümde erkek arkadaşlarımla bazı ilişkilerim olmuştu. Sonra bunları kesmiş,elle tatmine başlamıştım.Şimdi bu başarısızlıktan sonra elle tatmin bile aklıma gelmiyor. Tek evlatları olduğum ailem beni evlen-dirmek istiyor.Fakat ben kendimde böyle bir sorumluluk göremiyorum.Aileme de birşey diyemiyorum.Cinsel isteksizliğimi nasıl üzerimden atabilirim?İntihar düşüncesi kafamdan bir türlü çıkmıyor. Bana ne önerirsiniz?"

" 17 yaşında kıyım.8 yaşındaki kızlarla cinsel oyun oynadım.Sonra yastıkla kendi kendimi tatmine başladım.Sinemada açık sahneleri seyredince eve gelip yastıkla doyuma ulaşıyorum.Kızlık zararım bozulur mu?

Tüm bu gerçekler,toplumumuzun yapısıyla direk bağlantılı olduğunu göstermiyor mu? Verilen eğitimin,kültürün,ideolojinin ne kadar büyük önem taşıdığını açıkça göstermiyor mu?

Emperyalist ve feodal seks kültürünün birleşimi toplumumuzun insanlarını haklı olarak bir takım çıkmazlara sokuyor. Bir yandan,"cebir", "yasak","günah" vs. korkusu ve neticede bir yığın insanın çetli tehlikeli yolları gizli olarak yapmaya çalışması.Diğer taraftan,en açık seks filmleri,romanlar, ve dergiler... Bu iki çelişkili durumun sancılarını her yönüyle yine çoğunlukla fakir halk çekiyor.

Kısaca toparlayacak olursak :

1- Hakim sınıflar,seks'i ticaret olarak kullanıyorlar.
2- Bu yolla insanı gerçek sorunlarından mesafelerce uzaklaştırmayı başarabiliyorlar; maddi,manevi ,ideolojik hakimiyetlerini sağlamlaştırıyorlar.

BİZ SORUNA NASIL YAKLAŞMALIYIZ ?

Demokratik Halk Devrimci mücadelemizin

öğrenciler, 500 ün üzerinde rehine aldılar ve herkese eğitim özgürlüğü talep ettiler. Bu eylemler gittikçe sıklaştı.

El Salvador'da hükümrânlığının sallanmakta olduğunu sezen ABD emperyalizmi Carter yönetimi aracılığıyla faşist askeri hükümete askeri kredilerini (son olarak 5 milyon dolar kredi verildi) artırdı ve dünya kamuoyuna Albay Majora hükümetinin insan haklarına çok önem verdiğini ilan etti. Bunun yanı sıra yükselen halk hareketi karşısında yerini muhafaza etmeye çalışan sözde reformist, "demokrat" junta, bu defa çeşitli sosyal reformlar yapacağına söz verdi.Ülkede top-rak reformunun yapılacağını ilan etti. Bazı Amerikan bankalarını(City Bank,Bank of America) göstermelik olarak millileştirdi, bir kaç siyasi tutukluyu serbest bıraktı.

ABD emperyalistleri ve onların sadık uşakları, yükselen halk hareketini dur-durmak için ellerinden geleni yapıyorlar Fakat bütün bunlar onların çökmesini engellemeyecektir. Bugün, El Salvador'da ki kitle eylemleri Devrimci Halk Birliği Hareketi insiyatifinde yürütölmektedir.

Bu hareket içinde devrimcilerden Rus sosyal emperyalistlerinin uşaklarına kadar her türlü siyaset vardır. Bugün böyle örgütler arkasında mücadelesini sürdüren El Salvador halkı yarı, işçi sınıfı önderliğinde emperyalizme, faşizme karşı mücadelesinde er geç zafere ulaşacaktır.

M.TOKAT

GENEL GREV ÜZERİNE/Baştarafı 1.sayfada

fının mücadelesini kendi iktidar dalaşmalarında kaldıraç olarak kullanmaya çalıştığı göz önüne alınmalıdır. DİSK'in daha önce yaptığı Genel Grev çağırılarının 'balon olduğu, revizyonist, reformist, sosyalfişist sendika ağalarının mücadelesinin gelişme süreci içinde bizzat işçilerin grevlerinin önüne engel olarak dikildiği de bilinmelidir. Bunların "Genel Grevi" hem kitlelerin gelişen hareketinden soyutlanmamalı, hem de esas olarak bugünkü hükümete karşı, hakim sınıfların başka bir hükümeti (Mesela, CHP hükümeti) lehinde kullanmak istedikleri bilinmelidir. Bütün bunlar bilindiğinde DİSK'in bugünkü Genel Grev çağırısının da bir 'balon' olduğu, Genel Grev adına yine sınırlı grevler yapılacağı, hedefin bir bütün olarak hakim sınıfların faşist düzeni değil, faşist Demirel hükümeti olduğu görülebilir. Bugün gerçekleştirilme imkanı olmayan Genel Grev çağırısı yapmak, işçi sınıfı ve halk kitleleri içinde 'kolay zafer' hayalleri yaymak anlamına gelir. Bugün yapılması gereken, gerçekleştirilmesi imkansız olan Genel Grev palavraları atmak değil, uzun süreli mücadele için örgütlenmeye yönelmektir. Kolay zafer hayalleri yaymak, yapılamayacak Genel Grev çağırıları yapmak, işçi sınıfını yalınlağa, yenilgiye götürmekten ve işçi sınıfının doğrudan iktidar mücadelesinin, toplu ayaklanmanın bir aracı olan Genel Grev silahını yozlaştırmaktan başka bir işe yaramaz.

A.CAHİT

TÖK-YD KURULUŞ KONGRESİ BELGELERİ ÇIKTI

ATİF'İN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BULUNALIM

henüz başarıya ulaşmadığı bu dönemde,diğer bir takım sorunlar gibi"seks sorunları da devrime bağlı olarak ele alınmak zorundadır.

Biz seks'i hiçbir zaman ne bir ticaret aracı,ne de belli bir azınlığın zevkine hizmet olarak göremeyiz. izim kurnak istediğimiz düzende bu kesinlikle böyle olmayacaktır.İnsanların ilişkileri;ancak isterlerse,zora,baskıya,ticarete dayanmayan,gönüllü bir birlik temelinde olacaktır.

B.E.

TÜRKİYE'DE KADINLAR ÜZERİNDE FEODAL BASKILAR
Baştarafı 3. sayfa

Evlilikte başlık parası önemli bir rol oynamaktadır. Evlenecek kız bir nevi satışa çıkartılmıştır. Ve ona hayat paha lılığıyla uygun olacak şekilde bir fiyat biçilecektir. Erkek tarafı bu başlık parasını kızın ailesine öde mekle yükümlüdür. Başlık'ın ne miktar o lacığını kız babası bildirir. Ondan son ra erkek tarafı bunu indirmeye çalışır. Pazarlık sonucu belli bir miktar para ü zerinde (bu at,koyun,vs. de olabilir) anlaş ma yapılır.

Türkiye'de 1972 de yapılan bir ara ş - tırmaya göre kadınların %53 ü başlıkla evlenmiştir. Bu oran köylerde %63.3 e çıkmaktadır. (2) Yine yapılan araştırmala ra göre köylerde kendi rızası olmadan ailenin kararı ile evlendirilen kızların oranı %11.8 dir. Ailenin kararı, kendi rızası ile evlenenlerin oranı ise %67.0 dir. Bu oranın yüksek olmasına şaşırma mak gereklidir. Zira evlenen kızların %81.3 ü 19 yaşında ya da çok daha küçük evlenmektedir. 12-13 yaşında evlenenler az değildir. (3) Bu yaşlarda evlenenlerin ne kadar kendi rızalarıyla evlendikleri, daha çocuk olan bu kızların evliliği doğ dürüst bilmedikleri açıkça ortadadır.

Evlilikte başlık parasının fazla olma sı, ilgililerin fikri sorulmadan evlili kler yapılması, kız kaçırılmaları, kan daval arını oldukça yaygınlaştırmıştır. Erkek yoksul olduğu, kız tarafının istediği masrafları, başlık parasını karşılaya cak durumda olmadığı için anlaşarak ya da zorla kız kaçırır. Bir çok yerde bu kanlı olaylara yol açar. Sevdiğine kaçan kız, "ailenin namusunu kirletmiş" olduğundan en ağır baskılara maruz kalır, iş kızın öldürülmesine kadar gidebilir. Aslında "ailenin namusunun kirlenmesi" kızın kaçırıldıktan sonra kızlığını kay bettiği için bir mal olarak değerinin düşmesi ve artık ailesi tarafından iyi bir fiyata pazarlanacak durumdan çıkmış olmasından ileri gelmektedir. Milliyet gazetesinde (5, Şubat, 1980) kız kaçırma olayı ile ilgili bir yazı çıktı. Yazar, kendi rızasıyla kaçan kızın ve beraber kaçtığı erkeğin yakalanmasından sonra gördüklerini şöyle anlatıyor:

"Gördüklerimden irkilmedim diyemem. Ana-baba ve yakın akrabaları zavall ılı kızcağızı aralarına almışlar. Tan rı yarattı demeden tekme yumruk ver yansın ediyorlardı. Çevrelerine, il çe halkı toplanmış olanı biteni gü lerek seyrediyordu ayrıca.

"Başlık konusu beyim." dedi yaz man. "Kızın babası, oğlan tarafıyla kızını dört öküzle 600 liraya baş lılıkla satmak için anlaşmış. Fakat oğlan tarafı yoksulca olduğundan kı zı kaçırma yağılemişler. Tabii, bu arada anlaşmalı olarak kızın kızlı ğı da elden gidince kızcağızın "mal değeri" sıfıra inmiş artık. Babası nın namusum... nemusum... diye ağla yıp sızlaması gerçekte havaya uçup giden dört öküzle 600 lira nakite idi..."

"Peki bundan sonrasında neler o lacak?" diye sordum.

"Anlaşacak beyim.." dedi yazman. "Dediğim gibi kızın "mal" olarak ar tık bir değeri kalmadı. Kaçırılmış üstelik kızlığı da elden çıkmış bi rinin yeni bir koca bulabilmesi için, bizim burada üste vermesi ge rek. Şimdi yapılacak şey şu: Baba kızın fiyatını yarı yarıya indire cek. Oğlan tarafı da bundan yararla nıp fiyatı daha da indirmeye baka cak..."

Ertesi gün, kız tarafı bir başka dilekçe ile karşındaki sıralandı. Ye ni dilekçeye göre: kız, zorla kaçı rılmış, zorla alakonulmuş, tehdit edilmiş ve zorla ırzına geçilmişti.

Dilekçeyi "muamele" ye koymaya fırsat olmadı. Aynı gün, iki taraf da karşı karşıya gelmişler, anlaş mışlar, fiyatta kesilmişler ve "sulh" olmuştu.

Bu kez taraflar olarak geldiler. Dilekçeyi geri aldılar. Dava da bağ lamadan bitti. "

Bu örnek olay aslında ibret vericidir. Feodal toplumdaki bu pazarlamalar, erke ğin başlık parası ödeyerek bir kadınla evlenmesi ile ücretini ödeyerek bir fahi şeyle cinsel ilişkide bulunması arasında kadının bir mal gibi görülmesi açısından temelde bir fark yoktur.

Evlenmelere gelince, aslında İslamiyet çok karılı evliliklere açık kapı bırak mıştır ve yine İslamiyete göre erkek "boş ol" demekle karısını boşayabilir. Türkiye'de Ekim 1926 da yürürlüğe giren İsviçre Medeni kanunundan aktarılan Türk Medeni kanunu, aile hukuku alanında tek karılı evlilik, laik evlilik ve ya sal nedenlerin varlığı durumunda kadının boşanma hakkı ilkelerini getirmiştir. Bu na göre evlenmenin geçerli olması için dinsel tören değil, resmi nikah gerekli dir. Aynı Medeni Kanun, evlilik birliğin de başkan olarak erkeği kabul etmiştir. Bu kanunun yanı sıra Türkiye'de geniş öl çüde İman nikahı uygulamadadır. Bazı köy lülerin doğru-dürüst nüfuz bile kayıtlı olmadığı gözününe alınacak olursa bunu doğal karşılamak gerekir. İman nikahında imam kıza ve oğlana İslam dini ile ilgi li bir takım sorular sorar. Bu soruların cevabı her ikisi tarafından bilinirse nikahları kıyılır. Kıyılan bu nikahın hukuki olarak bir değeri yoktur.

Çok karılı evliliğe gelince, bu da aslında ekonomik faktörlere bağlıdır. Tek kadınla evlenmenin nedeni başlık pa ralarının oldukça ağır olmasındandır.

Evlenen kadının aile içerisindeki gö revlerine gelince bunlar; çocuk doğurmak onları büyütme, kadınlık, gelinlik et mek şeklinde sıralanabilir. Yeni gelinin aile içerisinde değer kazanabilmesi için ana olması, özellikle de erkek çocuk doğ urması gerekmektedir. Kadın ailede, top lumda yerini ancak bu şekilde almaktadır. Fizyolojik nedenlerden dolayı çocuk ol mazsa kusur kadında görülür. Aşiretlerde bu olayın ne kadar önemli olduğunu senar yosu Yılmaz Güney tarafından yazılan "SÜRÜ" filmi açık bir şekilde işliyor. Filimde aşiret reisi, gelininin iki kere hamile kalıp ikisinde de ölü çocuk doğur masını kesinlikle affetmemekte ve bütün suçu gelinine yüklemektedir. Çocuk, soyu soyu devam ettirecek varlık olduğundan çok önemlidir.

Diğer taraftan aile içinde kadın, ken dine buyrulanları yapmakla yükümlüdür. Kadının, yıllardır feodal ailede, evli likteki bu konumu, onun üzerinde kötü et kiler bırakmıştır. Feodal ideolojinin et kisinden kurtulamayan kadın, ikinci sı ra naf insan muamelesi görmeyi çok doğal karşılar. Ona göre, sırtındaki bir yağın işi erkeğin yapması ya da yardım etmesi aşıptır. Bu şekilde, basit bir eşya gibi toplumda fonksiyonunu sürdürür. Tabii ki bu durum emekçileri daha fazla sömürmek için elinden geleni yapan hakim sınıflar için en ideal durumdur. Çünkü bu durum, kadının sınıf mücadelesine katılmasının önünde bir engeldir.

Şimdiye kadar söylenenler tipik feo dal özellikler ve anlayışlardır. Bu anla yışlar, bir yandan kitlelerin devrimci düşüncelerle temasa gelmesiyle, bizzat devrimci mücadeleye atılmasıyla diğer yandan emperyalizme bağımlı olan Türkiye de, emperyalizmin etkisiyle feodalitenin çok yavaşta olsa çözülmesiyle etkinli ğini kaybetmektedir. Fakat şu unutulmamalı dır ki, bu anlayışlar, Türkiye'de Demok ratik Halk Devriminin gerçekleşmesiyle bile hemen silip süpürülmeyecektir. De mokratik Halk Devrimi önce yarı-feodal üretim ilişkileri tasfiye edecek, maddi temeli ortadan kalkan feodal ideoloji bir süre daha varolmaya devam edecektir. Demokratik Halk Devriminden sonra durmak sızın sosyalist devrime geçilmesi, sosya list ekonominin kurulması ile birlikte kitlelerin sosyalist bilincinin artması feodal ideolojiyi yok edecektir.

M.MİNE

- (1)"Türkiye'de Kadın" A.Altında, s.67
- (2)"Dünyada ve Türkiye'de tarih boyunca kadın" Füsün Tayanç, Tunç Tayanç, s.160
- (3)"Türkiye'de kadının sosyo-ekonomik du rumu" TİB araştırması, s.73

BÜYÜK YÜRÜYÜŞ YAPILDI/Baştarafı 1. sayfa

rimci işçi, öğrenci hep bir ağızdan

Bu meydanda cengimiz var
Er olan meydana gelsin
Faşistlere hincımız var
Devrimciler safa gelsin

marşıyla Köln caddelerini inleterek yürü düler.

3500 e yakın bir kitlenin katıldığı yü rüyüşte, "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Sıkıyönetime, DGM'lere, Olağanüstü Haller Yasasına Hayır", "Yaşasın Tarih Direnişi", "Milli ZulmeSon", "Faşizmin Zinciri Kırı lacaktır, Halk İktidarı Kurulacaktır", "Şah tan sonra Humeyni Durduramaz Devrimi", "Rus sosyal Emperyalizmi Afganistan'dan Defol", "Emperyalist uşağı dinci yobazlar Afganistan halkını kurtaramazlar", "Kahrol sun Batı Alman Emperyalizmi" şiarları sık sık atıldı. 3 saat süren yürüyüş miting konuşması ve devrim andı içildik ten sonra sona erdi.

TÖK/YD, ATIF, CISNU-GUAFS ve Fight Back'ın düzenlediği yürüyüş enternasyonal daya nışma açısından da önemli ileri atılmış bir adım oldu.

Bu enternasyonal yürüyüş emperyalist lerin ve gericiiliğin yüreğine korku sa larken; aynı zamanda ATIF-ATÖF çöküyor yay garasıyla tekkelerini ayakta tutmaya ça lışan oportunistlerin ve özellikle "H al kın Kurtuluşu" oportunistlerinin yaygara cı ve dedikoducu tavırlarına bir darbe oldu. Meydanı boş bulunca keskin anti-em peryalist-sosyal emperyalist kesilen oportunistlere bir ay önceden yürüyüş haberi verildiği halde banlardan sadece "Halkın Kurtuluşu" yürüyüşü saymak için bir kaç kişi göndermişlerdi. Bu onların ağızlarından düşürmedikleri; devrim ve sosyalizm davasına ne derece bağlı ol duklarının bir göstergesi oldu.

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

B.GÜN

B.BERLİN

Batı Berlin'de Kahraman Maraş katliam ını protesto etmek için Ocak ayı içinde anti-faşist gece yapıldı. Türkiye İşçiler Derneğinin düzenlediği geceye 500 ün üze rinde Türkiyeli işçi ve öğrenci katıldı.

DÜNYADA NELER OLUYOR?

KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞ KIŞKIRTICILARI

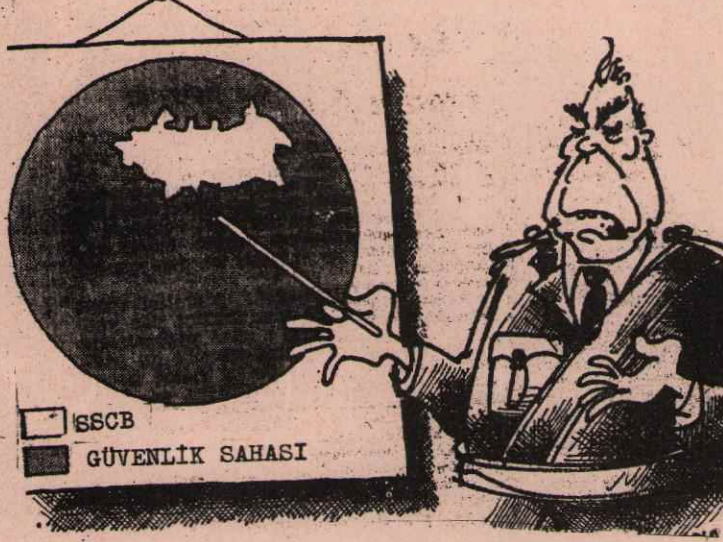
Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'da giriştiği askeri saldırı ve işgal hareketi emperyalist büyük güçler arasındaki dünya hegemonyası dalaşmasında yeni bir adım oldu. İşgal hareketi aynı zamanda emperyalist büyük güçlerin yeni bir dünya savaşı kışkırtıcılığı konusunda da ileri bir adım oldu.

Rus sosyal emperyalistleri ve onların bütün ülkelerdeki uşakları şimdi utanmazca, Afganistan'a karşı girişilen işgali savunuyorlar. Bunun "Sovyetler Birliği'nin Afganistan devrimine yardımı" ve "Proleter enternasyonalizmin gereği" olduğunu söylüyorlar. Rus sosyal emperyalizminin bugünkü şefi Brejnev verdiği de mecllerde sözümona bu "enternasyonalist" eylemi savunuyor. Sovyetler Birliği'nin Afganistan devrimcileri tarafından çağrıldığı; Afganistan devrimini korumak amacıyla, Afganistan'ı dış müdahale tehlikesine korumak amacı ile hareket ettikleri palavralarını savunuyor.

Gerçekte ise Sovyetler Birliği'nin kordduğu Afganistan devrimi değil; Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'daki ve bütün Orta-Doğu bölgesindeki çıkarlarıdır. Sovyetler Birliği'nin gerçekte kordduğu Afganistan devrimi değil; Afganistan halkının nefret ettiği ve karşısında silaha sarıldığı Rus sosyal emperyalizminin ülkedeki uşaklarıdır. Bugünkü Babrak Karmal yönetimi, Rus sosyal emperyalizminin sadık bir uşağı, hatta kuklasıdır. İşgalci Rus sosyal emperyalizmine karşı ve onun ülkedeki kukla rejimine karşı, Afganistan halkı bugün haklı bir mücadele yürütmektedir. Bu mücadele içinde, mücadelenin önderliğini ele geçirmek için çeşitli güçler çatışmakta, batılı emperyalistler özellikle de Amerikan emperyalizmi güçlü olan dinci hareketi kendine bağımlı hale getirmeye çalışmaktadır.

Rus sosyal emperyalizminin Afganistan'da giriştiği işgal ve askeri saldırı hareketi üzerine uzun süredir Rus sosyal emperyalistlerinin ve yarıdakçıların, batılı emperyalistlerin ve yarıdakçıların propagandasını yaptıkları "yumuşama" palavrası yerle bir oldu. Emperyalist bu yük güçlerin savaş kışkırtıcı iğrenç yüzü bütün çirkinliği ile ortaya çıktı.

Afganistan'ın işgalinden önce, İran'daki "elçilik işgali" bahane ederek bugün bir savaş kışkırtıcısı propagandaya ve somut savaş ve saldırı hazırlıklarına girişen ABD emperyalistleri Afganistan işgalinden sonra, bu kışkırtma ve hazırlıkları daha da hızlandırdılar.

Afganistan işgalinin hemen ardından ABD emperyalistleri Sovyetler Birliği ile yaptıkları bir dizi ticari anlaşmaları tek taraflı olarak fes ettiler. ABD'nin Sovyetler Birliği'ne yaptığı buğday ve tahıl ihracatını ve teknoloji ihracatını durdurdular. Bununla yetinmeyen ABD emperyalistleri, 1980 yılında Moskova'da yapılacak olan yaz Olimpiyatlarını boykot edeceklerini açıkladılar. Diğer devletleri de aynı şekilde davranmaya çağırıyorlar. ABD emperyalistleri "Orta-Doğu'da ki müttefiklerine (yani uşaklarına) daha fazla önem verme kararı aldı. ABD'nin de netimindeki Dünya Bankası, IMF gibi kuruluşlar Türkiye için kredi muslukları aramaya yönünde adım attılar. Türkiye'deki Amerikan üsleri imzalanan anlaşma ile resmen yeniden kullanıma açıldı. ABD, Afganistan'ın komşusu Pakistan'a milyonlarca dolarlık kredi ve askeri araç verdi.

ABD başkanı Carter, Mecliste yaptığı konuşmada, Orta-Doğu konusunda ABD'nin kesin hegemonya tavrını ortaya koyarak şöyle dedi: "Herhangi bir gücün İran Körfezi üzerinde hakimiyet kurmaya kalkması ABD'nin hayati önemdeki çıkarlarına karşı girişilmiş bir saldırı olarak görülecektir. Ve böyle bir saldırı, askeri gücün kullanılması da dahil olmak üzere her türlü araçla geri çevrilecektir."

Görüldüğü gibi ABD başkanı Carter a - çık konuşmakta, ABD'nin "hayati çıkarları" nın İran Körfezine kadar uzandığını ilan etmekte, özellikle Rus sosyal emperyalistlerine uyarıda bulunmaktadır.

Bugün ABD emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi çok açık bir biçimde yeni bir emperyalist paylaşım savaşını karşılıklı kışkırtmada başı çekmektedirler. Onlar "sınırların korumak", "dostlara yardım etmek", "nüfuz alanlarını korumak vs. gerekçelerle, Orta-Doğu'da ve dünyanın çeşitli bölgelerinde askeri hareket-

lere girişmektedirler.

Tüm batılı emperyalist güçler, bugün bu savaş kışkırtıcılığı yarışında ABD'nin yanında yer alarak savaş kışkırtıcılığına katılmakta, savaşa hazırlanmaktadır. Tüm batılı emperyalist ülkelerde içte faşistleşme ve militarizm ilerlemektedir. Bunlar hızla silahlanmaktadır.

Bugün karşı-devrimci revizyonistlerin hakim olduğu Çin de, batılı emperyalistlerle ittifak içindedir.

ABD emperyalistlerinin savaş kışkırtıcılığı konusunda bir araç olarak kullandıkları "Olimpiyat Boykotu", karşısında Rus sosyal emperyalistleri ve onların bütün ülkelerdeki uşakları, "Olimpiyat düşüncesi çöğneniyor", "Spora siyaset katılıyor" şeklin de bir tavır takındılar. Gerçekte, ABD emperyalistlerinin "Olimpiyat Boykotu", Sovyetler Birliği'ni teşhir ve tecrit için kullandıkları, kendi katil, saldırgan yüzlerini gizlemek için kullandıkları bir maskedir. Buna karşı Rus sosyal emperyalistlerinin "Olimpiyat düşüncesi çöğneniyor", vs. yaygarası da sahtekarlıktır. Onların Olimpiyat düşüncesi ardında gizlemeye çalıştıkları iğrenç yüzleri Afganistan işgalinde bir kez daha görülmüştür.

Emperyalist ve sosyal emperyalistlerin savaş kışkırtıcılığı emperyalist sistem var oldukça olacaktır.

Emperyalistlerin savaş kışkırtıcılığı bütünüyle ortadan kaldırmanın tek yolu, emperyalizmi devrimlerle tarihe gömmektir.

Emperyalist savaş kışkırtıcılarına karşı devrimci savaşları savunalım!

Kahrolsun emperyalist ve sosyal emperyalist savaş kışkırtıcıları!

Yaşasın devrimci savaşlar!

S. Kadir

Emperyalist büyük güçler savaş kışkırtıyor.

ZİMBABWE

Zimbabve'de İngiliz emperyalistlerinin denetimi altında 27-28 Şubat'ta yapılacak "demokratik" seçimler yaklaşıyor. Seçimlerin adil bir şekilde yapılması için İngiltere'den Zimbabve'ye gönderilen İngiliz valisi Lord Soames, seçim için "demokratik ortam" yaratma bahanesiyle eski başkan Papaz Muzorewa'dan almış olduğu tüm yetkilerini kullanarak faşist Rodeway ordusu vasıtasıyla halk üzerinde ki baskılarını artırıyor.

Bilindiği gibi, yıllardır halkın başımsızlık mücadelesinde önderliği ele geçirmiş olan Yurtsever Cephe liderlerinin, verilen silahlı mücadeleden vazgeçip, İngiliz emperyalistleriyle Eylül 1979'da anlaşmalarından sonra, Zimbabve'de bir "barışa geçiş dönemi" dolayısıyla seçim kampanyaları başladı. Yurtsever Cepheyi oluşturan Zimbabve Afrikalı Ulusal Birlik (ZANU) nun lideri R. Mugabe ve Zimbabve Afrikalı Halk Birliği (ZAPU) nun lideri J. Nkomo ayrı ayrı seçim kampanyalarını yürütüyor.

Yıllardır ırkçı rejimiyle Zimbabve halkına olmadık eziyetlerde bulunmuş faşist Ian Smith, ülkedeki beyazların J. Nkomo'yu desteklemelerinde bir mahsur olmadığını, J. Nkomo'nun beyazları en iyi temsil edecek siyah lider olduğunu söyleyerek; J. Nkomo'nun niteliğini de sergilemiş oluyordu.

Cephe liderlerinden R. Mugabe en çok destek gören lider üstelik de "Marksist" biliniyor. Parti manifestosunda ideolojinin sosyalizm olduğu yazılan bu liderin tek partili sosyalist bir devlete karşı olduğuna; daha ziyade seçimler ya da referandumlar yoluyla gelen demokratik devletleri tercih ettiğine ve İngiliz emperyalistleriyle uzlaştığı için de eğer iktidar olursa, yıllardır halka karşı suç işlemiş, kan kusturmuş beyazlara dokunmayacağına söz verdiğine bakılırsa,

Devamı 7. sayfa

EL-SALVADOR

El Salvador'da kitleler, Amerikan emperyalizminin sadık uşaklarından oluşan faşist albay Majano askeri hükümetinin baskılarına, katliamlarına karşı çeşitli eylemlerle mücadele ediyorlar. Faşist askeri hükümetlerin ardarda iktidara geldiği Orta Amerika'nın bu küçük ülkesinde işçiler, öğrenciler, köylüler uzun süredir faşist sivil ve askeri güçlere karşı ayaklanmakta, gösteri yürüyüşleri işgallerle faşizme karşı nefretlerini dile getirmekteler.

Dünya kamuoyunda "insan" haklarını hiçe saymasıyla iyici teşhir olan faşist

El-Salvador halkı emperyalizmin uşaklarına ve emperyalizme karşı mücadelede, zafere giden yolda her şeyi göze alıyor.

Devamı 10. sayfa